Úřední věstník L 435

Evropské unie

Ročník 63

České vydání

Právní předpisy

23. prosince 2020

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)** ([1]) 1

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2020/2185, ze dne 18. prosince 2020 o podpisu Dobrovolné dohody o partnerství mezi Evropskou unií a Honduraskou republikou pro prosazování práva a správu v oblasti lesnictví a obchod s dřevařskými výrobky vstupujícími na území Evropské unie jménem Unie** 63

ROZHODNUTÍ

★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2020/2186, ze dne 17. prosince 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve smíšeném výboru zřízeném Dohodou o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, pokud jde o praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv zástupců Unie** 65

★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2020/2187, ze dne 22. prosince 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v regionálním řídícím výboru Dopravního společenství, pokud jde o přijetí rozpočtu Dopravního společenství na rok 2021** 73

([1]) Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/2188, ze dne 22. prosince 2020, kterým se mění společná akce 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska** 74

Opravy

★ **Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005** (Úř. věst. L 284, 12.11.2018) 79

★ **Oprava rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1312 ze dne 21. září 2020, kterým se mění rozhodnutí 2013/798/SZBP o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice** (Úř. věst. L 308, 22.9.2020) 80

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/2184
ze dne 16. prosince 2020
o jakosti vody určené k lidské spotřebě
(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 98/83/ES ([4]) byla několikrát podstatně změněna ([5]). Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedená směrnice měla být v zájmu přehlednosti přepracována.

(2) Směrnice 98/83/ES stanoví právní rámec pro ochranu lidského zdraví před nepříznivými účinky jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě a k zajištění toho, aby voda byla zdravotně nezávadná a čistá. Tato směrnice by měla sledovat tentýž cíl a zlepšit přístup všech v Unii k takové vodě. Za tímto účelem je nutno stanovit na úrovni Unie minimální požadavky, které by voda určená k lidské spotřebě měla splňovat. Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, aby voda určená k lidské spotřebě neobsahovala žádné mikroorganismy a parazity ani žádné látky, které svým množstvím nebo koncentrací v některých případech představují možné ohrožení lidského zdraví, a aby tato voda splňovala uvedené minimální požadavky.

([1]) Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 107.
([2]) Úř. věst. C 361, 5.10.2018, s. 46.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 23. října 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
([4]) Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).
([5]) Viz příloha VI část A.

(3) Z oblasti působnosti této směrnice je třeba vyjmout přírodní minerální vody a vody, které jsou léčivými přípravky, protože na přírodní minerální vody se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ([6]) a na vody, které jsou léčivými přípravky, se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ([7]). Směrnice 2009/54/ES se vztahuje jak na přírodní minerální vody, tak i na pramenité vody, avšak z oblasti působnosti této směrnice by měla být vyňata pouze kategorie přírodních minerálních vod. Podle čl. 9 odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2009/54/ES by pramenité vody měly být v souladu s touto směrnicí, a pokud jde o mikrobiologické požadavky, měly by být v souladu se směrnicí 2009/54/ES. Voda určená k lidské spotřebě stáčená do lahví nebo nádob určených k prodeji nebo využívaná při výrobě, přípravě nebo zpracování potravin by měla být v zásadě nadále v souladu s touto směrnicí až po místo splnění požadavků, totiž kohoutek, a pokud je určena ke konzumaci člověkem nebo lze důvodně předpokládat, že ji bude člověk konzumovat, by měla být za tímto místem považována za potravinu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ([8]).

Kromě toho by provozovatelé potravinářských podniků, kteří mají vlastní zdroj vody a používají jej pro specifické účely svého podnikání, měli mít možnost být vyňati z působnosti této směrnice za předpokladu, že dodržují příslušné povinnosti, především pokud jde o zásady analýzy rizik a kritických kontrolních bodů a nápravných opatření podle příslušných právních předpisů Unie o potravinách. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří mají svůj vlastní zdroj vody a působí jako dodavatelé vody, by měli dodržovat tuto směrnici stejně jako jakýkoli jiný dodavatel vody.

(4) V návaznosti na závěry evropské občanské iniciativy týkající se práva na vodu (dále jen „iniciativa Right2Water“) Komise zahájila celounijní veřejnou konzultaci a provedla hodnocení směrnice 98/83/ES v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). Z toho vyplynulo, že je nutné některá ustanovení uvedené směrnice aktualizovat. Prostor pro zlepšení byl identifikován ve čtyřech oblastech; konkrétně jde o seznam kvalitativních hodnot ukazatelů, omezené uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik, nepřesná ustanovení o informacích pro spotřebitele a rozdíly mezi systémy schvalování materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, a důsledky, které takovéto rozdíly představují pro lidské zdraví. Kromě toho byla v iniciativě Right2Water jako samostatný problém identifikována skutečnost, že část obyvatel, zejména marginalizované skupiny, nemá přístup k vodě určené k lidské spotřebě, a poskytování tohoto přístupu je jedním ze závazků v rámci cíle udržitelného rozvoje č. 6 podle Agendy 2030 pro udržitelný rozvoj přijaté Organizací spojených národů.

Posledním zjištěným problémem je obecná nedostatečná informovanost o únicích vody, které jsou způsobeny nedostatečnými investicemi do údržby a obnovy vodohospodářské infrastruktury, jak je také uvedeno ve zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 12/2017 ze dne 5. července 2017 „Provádění směrnice o pitné vodě: jakost pitné vody a přístup k ní se v Bulharsku, Maďarsku a Rumunsku zlepšily, potřeba investic je však nadále značná“.

(5) V roce 2017 regionální kancelář Světové zdravotnické organizace (WHO) pro Evropu provedla podrobný přezkum seznamu ukazatelů a jejich hodnot stanovených ve směrnici 98/83/ES, aby se zjistilo, zda je zapotřebí tento seznam upravit s ohledem na technický a vědecký pokrok. Na základě výsledků uvedeného přezkumu by se měly kontrolovat intestinální patogeny a bakterie rodu *Legionella* a je třeba doplnit šest chemických ukazatelů nebo skupin ukazatelů. S ohledem na nedávná vědecká stanoviska a na zásadu předběžné opatrnosti by se u čtyř ze šesti uvedených nových ukazatelů nebo skupin ukazatelů měly stanovit takové hodnoty ukazatelů, které jsou přísnější než hodnoty navržené WHO, ale jsou ještě dosažitelné. U jednoho z nových ukazatelů by měl být snížen počet reprezentativních látek a upravena hodnota. Přezkum WHO týkající se hodnot chromu stále probíhá, a proto by se mělo uplatnit přechodné období patnácti let, než začne platit přísnější hodnota. Kromě toho WHO doporučila, že tři reprezentativní endokrinní disruptory lze vzít v úvahu jakožto referenční hodnoty pro případné hodnocení výskytu endokrinních disruptorů a účinnosti jejich odstraňování s hodnotami 0,1 µg/l u bisfenolu A, 0,3 µg/l u nonylfenolu a 1 ng/l u β-estradiolu.

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

Na základě stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin z roku 2015 bylo rozhodnuto, že by do této směrnice měla být doplněna jedna z těchto tří sloučenin, totiž bisfenol A, s hodnotou ukazatele z hlediska ochrany zdraví 2,5 µg/l. Nonylfenol a β-estradiol by měly být zařazeny na seznam sledovaných ukazatelů, který má podle této směrnice stanovit Komise.

(6) V případě olova WHO doporučila zachovat stávající hodnotu ukazatele, avšak konstatovala, že jeho koncentrace by měly být tak nízké, jak je to rozumně proveditelné. Proto by mělo být možné po dobu patnácti let ode dne vstupu této směrnice v platnost zachovat současnou hodnotu 10 µg/l. Nejpozději po skončení tohoto přechodného období by měla hodnota ukazatele u olova činit 5 µg/l. Jelikož přetrvávajícím problémem je stávající olověné potrubí v domech a budovách a členské státy nemají vždy potřebnou pravomoc nařídit jeho výměnu, mělo by se, pokud jde o povinnosti týkající se domovních rozvodných systémů, usilovat o dosažení hodnoty 5 µg/l. U všech nových materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, bez ohledu na to, jestli se mají používat v systémech zásobování vodou nebo v domovních rozvodných systémech, a které mají být povoleny v souladu s touto směrnicí, by se v kohoutku měla uplatňovat hodnota 5 µg/l.

(7) S cílem zabývat se rostoucími obavami veřejnosti ohledně účinků nově se objevujících sloučenin, jako jsou endokrinní disruptory, léčivé přípravky a mikroplasty, na lidské zdraví při užití vody určené k lidské spotřebě a nově se objevujícími sloučeninami v zásobovacím řetězci by měl být v této směrnici zaveden mechanismus seznamu sledovaných ukazatelů. Tento mechanismus umožní reagovat na rostoucí obavy dynamicky a flexibilně. Rovněž umožní reagovat na nové poznatky o relevantnosti těchto nově se objevujících sloučenin pro lidské zdraví a na nové poznatky o nejvhodnějších přístupech a metodikách monitorování. Mechanismus vytváření seznamu sledovaných ukazatelů u vody určené k lidské spotřebě je součástí reakce na různé relevantní politiky Unie, jako je sdělení Komise ze dne 11. března 2019 nazvané „Strategický přístup Evropské unie k léčivým přípravkům v životním prostředí“, sdělení Komise ze dne 7. listopadu 2018 nazvané „Vytváření uceleného rámce Evropské unie pro endokrinní disruptory“ a závěry Rady ze dne 26. června 2019 nazvané „Směrem ke strategii pro udržitelnou politiku Unie v oblasti chemických látek“.

(8) WHO rovněž doporučila, aby se zmírnily hodnoty tří ukazatelů a ze seznamu ukazatelů a jejich hodnot stanovených ve směrnici 98/83/ES bylo vyřazeno pět ukazatelů. Ne všechny z těchto změn jsou nicméně považovány za nutné, neboť díky přístupu založenému na posouzení rizik, který byl zaveden směrnicí Komise (EU) 2015/1787 ([9]), mohou dodavatelé vody ukazatel, jenž se má monitorovat, za určitých podmínek ze seznamu ukazatelů vyřadit. Metody technologie úpravy pro dodržení uvedených hodnot ukazatelů již byly zavedeny.

(9) Hodnoty ukazatelů stanovené v této směrnici se zakládají na dostupných vědeckých poznatcích a zásadě předběžné opatrnosti a jsou voleny v zájmu zajištění dlouhodobě bezpečné konzumace vody určené k lidské spotřebě, a tím i vysoké úrovně ochrany zdraví.

(10) Je třeba dosáhnout rovnováhy, aby se předešlo mikrobiologickým i chemickým rizikům, a za tímto účelem by s ohledem na budoucí přezkum hodnot ukazatelů mělo být stanovení hodnot ukazatelů pro vodu určenou k lidské spotřebě založeno na aspektech týkajících se veřejného zdraví a na metodě posouzení rizik.

(11) Indikátorové ukazatele nemají přímý vliv na veřejné zdraví. Jsou však důležitým prostředkem ke zjištění, jak fungují zařízení pro výrobu a distribuci vody určené k lidské spotřebě, a důležitým prostředkem pro hodnocení jakosti vody. Mohou pomoci odhalit nedostatky při úpravě vody a hrají důležitou úlohu z hlediska zvyšování a zachovávání důvěry spotřebitelů v jakost vody. Proto by členské státy měly zajistit, aby tyto ukazatele byly monitorovány.

([9]) Směrnice Komise (EU) 2015/1787 ze dne 6. října 2015, kterou se mění přílohy II a III směrnice Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 260, 7.10.2015, s. 6).

(12) Je-li to nezbytné pro ochranu lidského zdraví na jejich území, měly by mít členské státy na základě zásady předběžné opatrnosti povinnost stanovit hodnoty doplňujících ukazatelů neuvedených v příloze I.

(13) Nezávadnou vodou určenou k lidské spotřebě se rozumí nejen nepřítomnost škodlivých mikroorganismů a látek, ale také přítomnost určitého množství přírodních minerálních látek a esenciálních prvků, přičemž se bere ohled na skutečnost, že dlouhodobá konzumace demineralizované vody nebo vody s velmi nízkým obsahem esenciálních prvků, jako například vápníku a hořčíku, může ohrožovat lidské zdraví. Určité množství těchto minerálních látek je nezbytně nutné také k zajištění toho, aby voda určená k lidské spotřebě nebyla agresivní ani korozivní, a ke zlepšení její chuti. Minimální koncentrace těchto minerálních látek ve změkčené nebo demineralizované vodě by mohly být zváženy podle místních podmínek.

(14) Preventivní plánování bezpečnosti a prvky založené na posouzení rizik byly ve směrnici 98/83/ES zohledněny pouze v omezeném rozsahu. První prvky přístupu založeného na posouzení rizik zavedla v roce 2015 směrnice (EU) 2015/1787, která členským státům umožnila odchýlit se od jimi zavedených monitorovacích programů, pokud je prováděno důvěryhodné posuzování rizik, které se může opírat o Obecné zásady jakosti pitné vody vydané WHO. Tyto obecné zásady, stanovující přístup založený na plánu pro zajištění bezpečného zásobování vodou, a to i pro malé obce, spolu s normou EN 15975-2, která se týká zabezpečení dodávky pitné vody, jsou mezinárodně uznávanými zásadami, z nichž vycházejí výroba a distribuce vody určené k lidské spotřebě a monitorování a rozbor ukazatelů pro tuto vodu. Uvedené první prvky přístupu založeného na posouzení rizik by v této směrnici měly zůstat zachovány.

(15) Aby se zajistilo, že se prvky přístupu založeného na posouzení rizik zavedené směrnicí (EU) 2015/1787 neomezí na monitorovací aspekty, aby se čas i zdroje zaměřily na relevantní rizika a na nákladově efektivní opatření a aby se rozbory ani úsilím neplýtvalo na nerelevantní otázky, je vhodné zavést komplexní přístup k bezpečnosti vody založený na posouzení rizik, který zahrnuje celý zásobovací řetězec, tedy od povodí přes odběr, úpravu, akumulaci a rozvod až po místo splnění požadavků. Uvedený přístup by měl vycházet ze získaných znalostí a opatření provedených v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ([10]) a měl by lépe zohledňovat dopad změny klimatu na zdroje vody. Tento přístup založený na posouzení rizika by měl sestávat ze tří složek: zaprvé, identifikace nebezpečí spojených s částmi povodí souvisejícími s místy odběru („posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě“), v souladu s obecnými zásadami WHO a příručkou k plánu pro zajištění bezpečného zásobování vodou; zadruhé, možnost, aby dodavatel vody přizpůsobil monitorování hlavním rizikům a přijal opatření nezbytná k řízení rizik zjištěných v zásobovacím řetězci od odběru přes úpravu a akumulaci až po rozvod vody („posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou“); a zatřetí, posouzení možných rizik vyplývajících z domovních rozvodných systémů, například pokud jde o bakterie rodu *Legionella* nebo olovo („posouzení rizik domovních rozvodných systémů“) se zvláštním zaměřením na prioritní prostory. Tato posouzení rizik by měla být pravidelně přezkoumávána, mimo jiné v reakci na hrozby způsobené extrémními povětrnostními událostmi souvisejícími s klimatem, známé změny lidské činnosti v oblasti odběru vody nebo v reakci na události ve spojitosti se zdroji. Přístup založený na posouzení rizik by měl zaručovat stálou výměnu informací mezi příslušnými orgány a dodavateli vody.

(16) Za účelem snížení případné administrativní zátěže pro dodavatele vody, kteří průměrně denně dodávají 10 až 100 m^3 vody nebo zásobují 50 až 500 osob, by členským státům mělo být umožněno osvobodit tyto dodavatele vody od provádění posouzení rizik systému zásobování vodou za předpokladu, že se provádí pravidelné monitorování v souladu s touto směrnicí. Uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik by výjimečně mělo být přizpůsobeno specifickým omezením u námořních plavidel využívaných k odsolování vody a přepravě cestujících. Pokud se námořní plavidla plující pod vlajkou Unie pohybují v mezinárodních vodách, podléhají ve skutečnosti mezinárodnímu právnímu rámci. Mělo by se zajistit upřednostnění stávajících mezinárodních právních předpisů nebo mezinárodně uznávaných norem, například programu hygieny na plavidlech vypracovaného Úřadem Spojených států pro veřejné zdraví, které jsou podrobnější a přísnější a které se vztahují na lodě v mezinárodních vodách.

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

(17) V rámci posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru by se měl uplatňovat komplexní přístup se zaměřením na snižování stupně úpravy nezbytné pro výrobu vody určené k lidské spotřebě, například zmírněním faktorů způsobujících znečištění vodních útvarů používaných pro odběr vody určené k lidské spotřebě nebo snížením rizika znečištění těchto útvarů. Za tímto účelem by členské státy měly charakterizovat části povodí související s místy odběru a identifikovat nebezpečí a nebezpečné události, které by mohly způsobit zhoršení jakosti vody, například možné zdroje znečištění spojené s těmito částmi povodí.

Pokud je to se zřetelem na identifikaci nebezpečí nezbytné, měly by členské státy monitorovat znečišťující látky, které určí jako relevantní, například dusičnany, pesticidy nebo léčivé přípravky určené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, nebo z důvodu jejich přirozené přítomnosti v oblasti odběru vody, jako v případě arsenu, nebo kvůli informacím od dodavatelů vody, například ohledně náhlého zvýšení koncentrace určitého ukazatele v surové vodě. Pokud jsou zdrojem pro vodu určenou k lidské spotřebě povrchové vody, měly by členské státy při posuzování rizik věnovat zvláštní pozornost mikroplastům a endokrinním disruptorům, jako jsou nonylfenol a β-estradiol, a v případě potřeby od dodavatelů vody požadovat, aby rovněž monitorovali a v případě a v případě nutnosti upravovali tyto a další ukazatele zařazené na seznam sledovaných látek, pokud se má za to, že představují možné ohrožení lidského zdraví. Na základě posouzení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru by měla být přijata řídicí opatření za účelem zabránění zjištěným rizikům nebo jejich kontroly s cílem zajistit jakost vody určené k lidské spotřebě. Pokud členský stát při určování nebezpečí nebo nebezpečných událostí zjistí, že některý ukazatel není v určitých částech povodí souvisejících s místy odběru přítomen, například proto, že se daná látka v podzemních ani povrchových vodních útvarech nikdy nevyskytuje, měl by následně informovat příslušné dodavatele vody a měl by mít možnost jim povolit snížit četnost monitorování daného ukazatele nebo vyřadit tento ukazatel ze seznamu monitorovaných ukazatelů, aniž se provede posouzení rizik systému zásobování vodou.

(18) Směrnice 2000/60/ES požaduje, aby členské státy určily vodní útvary využívané k odběru vody určené k lidské spotřebě, uvedené útvary monitorovaly a přijaly nezbytná opatření s cílem zabránit zhoršování jejich kvality, čímž přispějí ke snížení stupně úpravy potřebného pro výrobu vody vhodné k lidské spotřebě. Aby se zabránilo zdvojování povinností, měly by členské státy při identifikaci nebezpečí a nebezpečných událostí využívat dostupné výsledky monitorování reprezentativní pro části povodí získané podle článků 7 a 8 směrnice 2000/60/ES nebo jiných příslušných právních předpisů Unie. V případech, kdy tyto údaje z monitorování nejsou k dispozici, by nicméně mohlo být zavedeno monitorování relevantních ukazatelů, látek nebo znečisťujících látek s cílem lépe charakterizovat části povodí a posoudit možná rizika. Při zavádění tohoto monitorování by měla být zohledněna situace a zdroje znečištění na místní úrovni.

(19) Hodnoty ukazatelů stanovené v této směrnici pro účely posuzování jakosti vody určené k lidské spotřebě mají být dodrženy v místě, kde voda vytéká z kohoutků, z nichž se běžně odebírá voda určená k lidské spotřebě. Jakost vody určené k lidské spotřebě může být nicméně ovlivněna domovními rozvodnými systémy. WHO konstatuje, že ze všech vodních patogenů způsobují v Unii největší zdravotní zátěž bakterie rodu *Legionella*. Jsou přenášeny systémy dodávajícími teplou vodu a dostávají se do lidského organismu inhalací (například při sprchování). Zjevně tedy souvisí s domovními rozvodnými systémy. Jelikož jednostranné uložení povinnosti monitorovat tento patogen ve všech soukromých a veřejných prostorech by vedlo k neúměrně vysokým nákladům, je k řešení této problematiky vhodnější realizovat posouzení rizik domovních rozvodných systémů. Při tomto posouzení rizik by se navíc měla zvážit i možná rizika vyplývající z výrobků a materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Součástí posouzení rizik domovních rozvodných systémů by proto mělo být mimo jiné i zaměření na

monitorování prioritních prostor podle určení členských států, jako jsou například nemocnice, zdravotnická zařízení, domovy pro seniory, zařízení péče o děti, školy, vzdělávací zařízení, budovy s ubytovací kapacitou, restaurace, bary, sportovní a nákupní střediska, volnočasová a rekreační zařízení, výstavní prostory, nápravná zařízení a kempy, a na posouzení rizik vyplývajících z domovních rozvodních systémů a s ním souvisejících výrobků a materiálů. Na základě tohoto posouzení rizik by členské státy měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění mimo jiné toho, aby byla v souladu s obecnými zásadami WHO zavedena vhodná kontrolní a řídící opatření, například v případě ohnisek nákaz, a aby migrace potenciálně škodlivých látek ze stavebních výrobků neohrožovala lidské zdraví.

(20) Ustanoveními směrnice 98/83/ES o zajištění jakosti úpravy vody, zařízení a materiálů se nepodařilo dosáhnout jednotných hygienických požadavků na výrobky, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Proto se uplatňuje schvalování výrobků na vnitrostátní úrovni, přičemž požadavky se v jednotlivých státech liší. Z tohoto důvodu je pro výrobce obtížné a nákladné uvádět své výrobky na trh v celé Unii a nákladné je to i pro členské státy. Pro spotřebitele a dodavatele vody je navíc obtížné zjistit, zda výrobky splňují hygienické požadavky. Stanovení harmonizovaných minimálních požadavků na materiály, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, v této směrnici přispěje k dosažení jednotné úrovně ochrany zdraví v celé Unii, jakož i k lepšímu fungování vnitřního trhu. Kromě toho nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ([11]) stanoví všeobecný celounijní mechanismus dozoru nad trhem s výrobky s cílem zajistit, aby na trh Unie byly dodávány pouze vyhovující výrobky, které splňují požadavky na vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako je zdraví a bezpečnost obecně, zdraví a bezpečnost na pracovišti, ochrana spotřebitelů, ochrana životního prostředí a veřejná bezpečnost. V uvedeném nařízení se stanoví, že budou-li přijaty nové harmonizační právní předpisy Unie, bude se v nich muset stanovit, zda se nařízení (EU) 2019/1020 vztahuje i na ně. Aby bylo zajištěno, že mohou být přijata řádná opatření dozoru nad trhem, pokud jde o výrobky, na něž se nařízení (EU) 2019/1020 ještě nevztahuje, ale byly by dotčeny touto směrnicí, je vhodné stanovit, že se na tyto výrobky uvedené nařízení vztahuje.

(21) Povaha materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, může mít dopad na jakost této vody prostřednictvím migrace potenciálně škodlivých látek, podporou růstu mikroorganismů nebo ovlivněním pachu, barvy nebo chuti této vody. Z hodnocení směrnice 98/83/ES vyplynulo, že ustanovení týkající se zajištění kvality úpravy vody, zařízení a materiálů poskytovala příliš vysokou míru právní flexibility, což vedlo k tomu, že se vnitrostátní systémy schvalování materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, v Unii navzájem liší. Proto je třeba zavést specifičtější minimální hygienické požadavky na materiály, které mají být používány při odběru, úpravě, akumulaci či rozvodu vody určené k lidské spotřebě v nových zařízeních nebo ve stávajících zařízeních v případě oprav či rekonstrukcí, s cílem zajistit, aby přímo ani nepřímo neohrožovaly lidské zdraví, neměly nepříznivý vliv na barvu, pach nebo chuť vody, nepodporovaly růst mikroorganismů ve vodě ani nevedly k uvolňování znečišťujících látek do vody v rozsahu větším, než je vzhledem k zamýšlenému účelu nezbytně nutné. Za tímto účelem by v této směrnici měly být určeny specifické minimální hygienické požadavky na materiály, a to tím, že se stanoví metodiky pro zkoušky a schvalování výchozích látek, směsí a složek, evropské seznamy povolených výchozích látek, směsí a složek, metody a postupy pro zařazování výchozích látek, směsí nebo složek na evropský seznam povolených látek nebo přezkum jejich zařazení a postupy a metody pro zkoušky a schvalování konečných materiálů použitých ve výrobku vyrobeném kombinací výchozích látek, směsí nebo složek uvedených na evropském seznamu povolených látek.

Aby se nebránilo inovacím, měla by Komise zajistit, aby tyto postupy byly přiměřené a nevytvářely nepřiměřenou zátěž pro hospodářské subjekty, zejména pro malé a střední podniky. Tyto postupy by měly být pokud možno v souladu se stávajícími právními předpisy Unie týkajícími se výrobků, aby se zabránilo dvojí zátěži, která by hospodářským subjektům ukládala povinnost provádět u téhož výrobku různá posuzování shody.

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

(22) Evropské seznamy povolených látek jsou seznamy výchozích látek, směsí nebo složek v závislosti na typu materiálů, totiž organické, cementové, kovové, smaltované a keramické či jiné anorganické materiály, které jsou povoleny k použití při výrobě materiálů a v případě potřeby by měly obsahovat podmínky pro jejich použití a migrační limity. Pro zařazení výchozí látky, směsi nebo složky na evropské seznamy povolených látek by se mělo vyžadovat posouzení rizik výchozí látky, směsi nebo složky samotné, jakož i relevantních nečistot a předpokládaných reakčních či rozkladných produktů látky při zamýšleném použití. Posouzení rizik žadatelem nebo vnitrostátním orgánem by mělo zahrnovat zdravotní rizika vyplývající z potenciální migrace za nejhorších předvídatelných podmínek použití a z toxicity. V zájmu zajištění bezpečnosti konečného materiálu, jenž má být použit ve výrobku, který přichází do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, by měly být v evropských seznamech povolených látek na základě posouzení rizik v nezbytných případech uvedeny specifikace pro výchozí látku, směs nebo složku a omezení použití, množstevní omezení nebo migrační limity pro výchozí látku, směs nebo složku možné nečistoty a reakční produkty či složky.

Pro účely stanovení prvních evropských seznamů povolených látek by měly být Evropské agentuře pro chemické látky, zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ([12]), u každé z výchozích látek, směsí a složek zpřístupněny vnitrostátní seznamy povolených výchozích látek, směsí a složek nebo jiné vnitrostátní předpisy, metodiky, které vedly k vytvoření těchto vnitrostátních seznamů a předpisů, a související posouzení rizik. Evropská agentura pro chemické látky by měla na tomto základě vytvořené seznamy doporučit Komisi. Měla by látky, směsi a složky uvedené na prvních evropských seznamech povolených látek včas přezkoumat a zaujmout k nim stanovisko, tak aby Komise mohla seznamy do patnácti let od jejich přijetí přezkoumat. Pro účely aktualizace evropských seznamů povolených látek by měla tato agentura vydávat stanoviska k zařazení nebo vyřazení látek, směsí nebo složek.

(23) S cílem usnadnit jednotné posuzování shody výrobků s požadavky této směrnice by Komise měla požádat Evropský výbor pro normalizaci (CEN), aby vypracoval normy pro jednotné testování a posuzování výrobků, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Při sestavování a aktualizaci evropských seznamů povolených látek by Komise měla zajistit, aby veškeré relevantní akty nebo mandáty pro normalizaci, které přijme podle jiných právních předpisů Unie, byly v souladu s touto směrnicí.

(24) Dále by se nejpozději devět let po uplynutí lhůty pro provedení této směrnice ve vnitrostátním právu mělo přezkoumat fungování systému zavedeného touto směrnicí s cílem posoudit, zda je lidské zdraví chráněno v celé Unii a zda je řádně zajištěno fungování vnitřního trhu s výrobky, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě a při jejichž výrobě byly použity schválené materiály. Navíc by se mělo posoudit, zda není třeba nějaký další legislativní návrh týkající se této záležitosti, především s ohledem na výsledek hodnocení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ([13]) a (EU) č. 305/2011 ([14]).

(25) Výrobky, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, by měly být vyrobeny z materiálu nebo kombinace materiálů schválených v souladu s touto směrnicí. Tato směrnice se však zabývá pouze zdravotními a hygienickými aspekty materiálů a látek používaných u výrobků s ohledem na jejich dopad na jakost vody určené k lidské spotřebě a pravidly pro zkoušky shody a kontrolu kvality konečných výrobků. Neupravuje další požadavky, jako jsou pravidla pro vyjadřování vlastností stavebních výrobků nebo pravidla týkající se bezpečnosti konstrukcí, které mohou být upraveny harmonizačními právními předpisy Unie, jako je nařízení (EU) č. 305/2011 nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/426 ([15]), nebo z nich mohou vyplývat. Souběžná existence aspektů souvisejících se zdravím a hygienou harmonizovaných podle této směrnice a bezpečnostních nebo jiných

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

([13]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4).

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

([15]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/426 ze dne 9. března 2016 o spotřebičích plynných paliv a o zrušení směrnice 2009/142/ES (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 99).

rizik, jimiž se zabývají harmonizační právní předpisy Unie, by nevytvářela žádný konflikt za předpokladu, že se rizika, na něž se tato směrnice a uvedené předpisy vztahují, nepřekrývají. Mezi nařízením (EU) č. 305/2011 a touto směrnicí je možný rozpor, jelikož zamezení „uvolňování nebezpečných látek do pitné vody nebo látek, které mají jinak negativní dopad na pitnou vodu," se v příloze I nařízení (EU) č. 305/2011 uvádí jako jeden ze základních požadavků na stavby. Toto překrývání se však neprojeví, jestliže nebude v souladu s nařízením (EU) č. 305/2011 vydán normalizační mandát pro zdravotní a hygienické aspekty výrobků, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě.

(26) Na úrovni Unie je třeba zajistit účinné rozhodování, koordinaci a řešení technických, vědeckých a správních aspektů této směrnice v souvislosti s materiály, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Úkoly stanovené v této směrnici týkající se hodnocení látek a směsí použitých u materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, by měla plnit Evropská agentura pro chemické látky. Provádění některých úkolů svěřených této agentuře touto směrnicí by proto měl usnadnit Výbor pro posuzování rizik zřízený v jejím rámci podle čl. 76 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1907/2006 tím, že bude zaujímat stanoviska.

(27) K úpravě surové vody za účelem získání vody, která je vhodná k lidské spotřebě, by se mohly používat chemické látky na úpravu vody a filtrační média. Tyto chemické látky a filtrační média však mohou představovat rizika pro bezpečnost vody určené k lidské spotřebě. Při procesu úpravu a dezinfekce vody určené k lidské spotřebě by se proto mělo zajistit používání chemických látek na úpravu vody a filtračních médií, jež jsou účinné, bezpečné a řádně provozované, aby nedocházelo k nežádoucím účinkům na zdraví spotřebitelů. Je proto třeba posuzovat chemické látky na úpravu vody a filtrační média s ohledem na jejich vlastnosti, na hygienické požadavky a na čistotu a tyto látky by neměly být používány ve větším množství, než je nezbytné, aby se předešlo rizikům pro lidské zdraví. Chemické látky a filtrační média na úpravu vody by neměly podporovat růst mikroorganismů, pokud se nejedná o záměr, například na podporu mikrobiální denitrifikace.

Členské státy by měly zaručit zajištění kvality chemických látek na úpravu vody a filtračních médií, aniž by bylo dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ([16]), a s použitím stávajících evropských norem, jsou-li k dispozici. Je nezbytné zajistit, aby všechny výrobky, jakož i nádoby obsahující chemická činidla a filtrační média, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, byly v době svého uvádění na trh opatřeny snadno čitelným a nesmazatelným označením informujícím spotřebitele, dodavatele vody, montéry, orgány a regulační orgány, že výrobek je vhodný k použití, při němž dochází ke kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Členské státy mají navíc v souladu s nařízením (EU) č. 528/2012 možnost omezit nebo zakázat používání biocidních přípravků v dodávkách pitné vody veřejnosti, a to i v rámci jednotlivých dodávek.

(28) S cílem minimalizovat možnou přítomnost olova ve vodě určené k lidské spotřebě lze v domovních rozvodných systémech nahradit součásti vyrobené z olova, zejména v případě oprav či rekonstrukcí stávajících zařízení. Tyto součásti by měly být nahrazeny materiály splňujícími minimální požadavky na materiály, které přicházejí do kontaktu s vodou, zavedené touto směrnicí. Aby se tento proces urychlil, měly by členské státy zvážit a v příslušných případech přijmout opatření směřující k nahrazení součástí vyrobených z olova v domovních rozvodných systémech, je-li to z ekonomického a technického hlediska proveditelné.

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

(29) Každý členský stát by měl zajistit, aby byly zavedeny monitorovací programy ke kontrole, zda voda určená k lidské spotřebě splňuje požadavky této směrnice. Většinu monitorování, které má být prováděno pro účely této směrnice, budou provádět dodavatelé vody. Je třeba jim poskytnout určitou flexibilitu, pokud jde o ukazatele, které monitorují pro účely posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou. Není-li některý ukazatel zjištěn, měli by být dodavatelé vody schopni snížit četnost monitorování nebo zcela upustit od monitorování uvedeného ukazatele. Posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou by se mělo provést u většiny ukazatelů. Nicméně klíčové ukazatele by se s určenou minimální četností měly monitorovat vždy. Tato směrnice zejména upravuje četnost monitorování pro účely kontroly souladu a jen omezeně monitorování pro provozní účely. Pro zajištění řádného fungování procesu úpravy vody by mohlo být nezbytné dodatečné monitorování pro provozní účely. To by mělo být prováděno podle uvážení dodavatelů vody. V tomto ohledu by se dodavatelé vody mohli odkazovat na obecné zásady WHO a příručku k plánu pro zajištění bezpečného zásobování vodou.

(30) Přístup založený na posouzení rizik by měli uplatňovat všichni dodavatelé vody, včetně malých, neboť hodnocení směrnice 98/83/ES ukázalo v jejím provádění těmito dodavateli nedostatky, jež někdy souvisely s náklady na provádění zbytečných monitorovacích operací. Při uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik by se měly zohlednit bezpečnostní otázky.

(31) V případě neplnění požadavků stanovených touto směrnicí by dotyčný členský stát měl bezprostředně vyšetřit příčinu jejich neplnění a zajistit co nejrychlejší provedení nápravných opatření k obnovení jakosti dodávané vody. V případech, kdy zásobování vodou určenou k lidské spotřebě představuje možné ohrožení lidského zdraví, by mělo být zásobování takovou vodou zakázáno nebo její používání omezeno. Kromě toho by členské státy měly v případě nedodržení minimálních požadavků na hodnoty týkající se mikrobiologických a chemických ukazatelů považovat takové selhání za možné ohrožení lidského zdraví, s výjimkou případů, kdy se toto nedodržení považuje za bezvýznamné. V případech, kdy budou pro obnovení jakosti vody určené k lidské spotřebě nezbytná nápravná opatření, měla by být v souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále je „Smlouva o fungování EU“) dána přednost krokům, které zajistí odvrácení problému u zdroje.

(32) Členské státy by měly být oprávněny za jistých podmínek a v náležitě odůvodněných případech nadále povolovat odchylky od této směrnice a v tomto ohledu je nezbytné vytvořit řádný rámec pro takovéto odchylky za předpokladu, že tyto odchylky nepředstavují možné ohrožení lidského zdraví a že přitom zásobování vodou určenou k lidské spotřebě nelze v dané oblasti žádnými jinými přiměřenými způsoby zajistit. Tyto odchylky by měly být omezeny na specifické případy. Odchylky povolené členskými státy podle směrnice 98/83/ES a stále ještě použitelné ke dni uplynutí lhůty pro provedení této směrnice by měly nadále platit až do skončení platnosti dané odchylky a obnoveny podle této směrnice by měly být pouze v případech, kdy ještě nebyla povolena druhá odchylka.

(33) Komise ve svém sdělení ze dne 19. března 2014 o evropské občanské iniciativě „Voda a hygiena jsou lidská práva! Voda je veřejné dobro, ne komodita!“ vyzvala členské státy, aby zajistily pro všechny občany přístup k minimálním dodávkám vody v souladu s doporučeními WHO. Rovněž se zavázala k tomu, že bude pokračovat „[v úsilí o] zlepšení přístupu všech obyvatel k nezávadné pitné vodě […] v rámci politik v oblasti životního prostředí“. To je v souladu s cílem udržitelného rozvoje č. 6 stanoveným OSN a souvisejícím cílem „dosáhnout všeobecného a spravedlivého přístupu k nezávadné a cenově dostupné pitné vodě pro všechny“. S cílem řešit aspekty přístupu k vodě související s jakostí a dostupností a v rámci odpovědi na iniciativu Right2Water a za účelem přispívání k provádění zásady č. 20 evropského pilíře sociálních práv, v níž se uvádí, že „každý má právo na přístup ke kvalitním základním službám, včetně vody“, by se měly členské státy zabývat otázkou přístupu k vodě na vnitrostátní úrovni, přičemž by měly mít určitý prostor pro uvážení, pokud jde o přesný typ opatření, která mají být zavedena. To by mělo být provedeno prostřednictvím opatření zaměřených na zlepšení přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro všechny, zejména prostřednictvím instalace venkovních či vnitřních zařízení ve veřejných prostorách, je-li to technicky proveditelné, a prostřednictvím opatření zaměřených na podporu používání kohoutkové vody, například podporou bezplatného poskytování vody určené k lidské spotřebě ve správních a jiných veřejných budovách nebo zdarma či za nízký servisní poplatek zákazníkům v restauracích, jídelnách a stravovacích službách.

(34) Unie a její členské státy se zavázaly, že v rámci svých příslušných pravomocí budou plnit cíle udržitelného rozvoje stanovené OSN, přičemž současně uznávají primární odpovědnost členských států, pokud jde o sledování a hodnocení pokroku při plnění těchto cílů na vnitrostátní, regionální a celosvětové úrovni. Některé z cílů udržitelného rozvoje a právo na vodu nespadají do politiky Unie v oblasti životního prostředí ani do sociální politiky Unie, jež má omezenou a doplňkovou povahu. S ohledem na meze pravomocí Unie je však vhodné zajistit, aby pokračující odhodlání členských států prosazovat právo na vodu bylo v souladu s touto směrnicí a aby byla současně dodržována zásada subsidiarity. V této souvislosti členské státy v současné době vynakládají značné úsilí na zlepšení přístupu k vodě určené k lidské spotřebě. Kromě toho má Protokol o vodě a zdraví k Úmluvě o ochraně a využívání vodních toků přesahujících hranice státu a mezinárodních jezer z roku 1922, který vznikl ve spolupráci Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů a Regionálního úřadu WHO pro Evropu a jehož smluvními stranami je i řada členských států, za cíl chránit lidské zdraví lepším hospodařením s vodou a snížením výskytu onemocnění souvisejících s vodou. Členské státy by mohly využívat pokynů vypracovaných v rámci uvedeného protokolu k posouzení politických souvislostí a výchozího stavu v souvislosti s přístupem k vodě a k vymezení opatření nezbytných ke zlepšení rovného přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro všechny.

(35) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 8. září 2015 o opatřeních navazujících na evropskou občanskou iniciativu týkající se práva na vodu („Right2Water“) ([17]) požadoval, aby členské státy věnovaly zvláštní pozornost potřebám zranitelných skupin ve společnosti. Specifická situace menšin, jako jsou například Romové a kočovníci, ať už žijí usazeně, či nikoli, a zejména jejich chybějící přístup k vodě určené k lidské spotřebě, byla uznána i ve sdělení Komise ze dne 2. dubna 2014 nazvaném „Zpráva o uplatňování rámce EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů“ a v doporučení Rady ze dne 9. prosince 2013 o účinných opatřeních v oblasti integrace Romů v členských státech. S ohledem na tento obecný kontext je vhodné, aby členské státy věnovaly zvláštní pozornost zranitelným a marginalizovaným skupinám přijetím nezbytných opatření s cílem zlepšit přístup těchto skupin k vodě určené k lidské spotřebě. Aniž je dotčeno právo členských států uvedené skupiny definovat, bylo by důležité, aby tyto skupiny zahrnovaly uprchlíky, kočovná společenství, osoby bez domova a menšinové kultury, jako jsou Romové a kočovníci, ať už žijí usazeně, či nikoli. Tato opatření pro zlepšení přístupu k vodě, jež jsou ponechána na uvážení členských států, by mohla například zahrnovat poskytování alternativních systémů zásobování, jako jsou samostatná zařízení pro úpravu vody, dodávky vody s použitím zásobníků, jako jsou kamiony a cisterny, a zajištění nezbytné infrastruktury táborů.

(36) S cílem zvyšovat povědomí spotřebitelů o dopadech spotřeby vody by spotřebitelé měli snadno přístupným způsobem, například na fakturách nebo prostřednictvím inteligentní aplikace, dostávat informace o ročním spotřebovaném objemu, změnách ve spotřebě, srovnání se spotřebou průměrné domácnosti, pokud má dodavatel vody takovéto informace k dispozici, jakož i informace o ceně za litr vody určené k lidské spotřebě, což umožní srovnávání s cenou balené vody.

(37) V 7. akčním programu pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ ([18]) se požaduje, aby veřejnost měla přístup k jasným informacím o životním prostředí na vnitrostátní úrovni. Ve směrnici 98/83/ES byl k informacím stanoven pouze pasivní přístup, což znamená, že členské státy měly pouze povinnost zajistit, aby informace byly dostupné. Tato ustanovení by proto měla být nahrazena, aby bylo zajištěno, že spotřebitelům se v uzpůsobené a uživatelsky přívětivé podobě zpřístupní online informace. Spotřebitelé by také měli mít možnost požádat na základě odůvodněné žádosti o přístup k těmto informacím jinými prostředky.

(38) Aktuální informace, které mají být podle této směrnice poskytovány, by měly zahrnovat výsledky monitorovacích programů, informace o použitých způsobech úpravy a dezinfekce vody, informace o překročení hodnot ukazatelů relevantních pro lidské zdraví, relevantní informace o posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou, poradenství ohledně toho, jak snížit spotřebu vody a vyvarovat se zdravotních rizik v důsledku stagnace vody, ale také další informace, které by mohly být veřejnosti užitečné, například informace o ukazatelích, jako jsou železo, tvrdost vody a další minerální látky, které často ovlivňují vnímání kohoutkové vody u spotřebitelů. Kromě toho by se spotřebitelům, kteří projeví zájem o otázky týkající se vody, měl na požádání poskytnout přístup k dostupným historickým údajům o výsledcích monitorování a překročení hodnot.

([17]) Úř. věst. C 316, 22.9.2017, s. 99.

([18]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

(39) O dodavatelích vody, kteří denně dodávají nejméně 10 000 m^3 nebo zásobují alespoň 50 000 osob, by na internetu měly být spotřebitelům k dispozici i další informace týkající se mimo jiné výkonnosti, míry úniků vody, vlastnické struktury a struktury sazeb.

(40) Účelem lepší obeznámenosti spotřebitelů s relevantními informacemi a větší transparentnosti by mělo být zvýšení důvěry občanů ve vodu, která jim je dodávána, a také ve vodohospodářské služby, a mělo by to vést k většímu používání kohoutkové vody pro pitné účely, což by mohlo přispět ke snížení používání plastů a znečišťování plastovými odpady, ke snížení emisí skleníkových plynů a k pozitivnímu dopadu na zmírnění změny klimatu a na životní prostředí jako celek.

(41) Díky dokonalejším technikám monitorování jsou čím dál zjevnější míry úniků vody. S cílem zlepšit účinnost vodohospodářské infrastruktury, včetně zamezení nadměrného využívání nedostatkových zásob vody určené k lidské spotřebě, by úrovně úniků vody měly být posuzovány všemi členskými státy a v případě, že překročí určitou mezní hodnotu, by měly být sníženy.

(42) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ([19]) má za cíl zaručit právo přístupu k informacím o životním prostředí v členských státech v souladu s Aarhuskou úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ([20]) z roku 1998 (dále jen „Aarhuská úmluva“). Aarhuská úmluva zahrnuje široce pojaté závazky, které se týkají zpřístupnění informací o životním prostředí na vyžádání a aktivního šíření těchto informací. Širokou oblast působnosti má i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ([21]), do níž patří sdílení prostorových informací včetně souborů dat k různým tématům z oblasti životního prostředí. Je zapotřebí, aby ustanovení této směrnice, která se týkají přístupu k informacím a ujednání o sdílení dat, uvedené směrnice doplňovala a nevytvářela samostatný právní režim. Z tohoto důvodu by směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES neměly být ustanoveními této směrnice o informacích pro veřejnost a o informacích o monitorování provádění dotčeny.

(43) Ve směrnici 98/83/ES nebyly stanoveny žádné povinnosti týkající se podávání zpráv pro malé dodavatele vody. Jelikož je tento stav třeba napravit a uspokojit potřebu informací o provádění a dodržování, měla by tato směrnice zavést nový systém, ve kterém jsou členské státy povinny vytvářet, aktualizovat a zpřístupňovat Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí soubory dat, které obsahují pouze relevantní údaje, jako jsou případy překročení hodnot ukazatelů a události určitého významu. Mělo by tím být zajištěno, aby byla administrativní zátěž pro všechny subjekty omezena na co nejmenší míru. Aby se zajistila odpovídající infrastruktura pro přístup veřejnosti, podávání zpráv a sdílení údajů mezi orgány veřejné správy, měly by členské státy při specifikacích údajů vycházet ze směrnice 2007/2/ES a jejích prováděcích aktů.

(44) Údaje oznamované členskými státy nejsou nezbytné jen pro účely kontroly souladu, ale mají též zásadní význam pro to, aby Komise mohla sledovat a posuzovat tuto směrnici s ohledem na cíle, které sleduje, za účelem získávání informací pro veškerá budoucí hodnocení této směrnice v souladu s bodem 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([22]). V této souvislosti je třeba mít relevantní údaje, na jejichž základě bude možné lépe posoudit účelnost, účinnost a relevanci této směrnice a její přidanou hodnotu na úrovni Unie; proto je nezbytné zajistit, aby existovaly vhodné mechanismy pro podávání zpráv, jež mohou zároveň posloužit i jako ukazatele pro budoucí hodnocení této směrnice.

(45) Podle bodu 22 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů by měla Komise provést hodnocení této směrnice do určité doby ode dne stanoveného pro její provedení ve vnitrostátním právu. Uvedené hodnocení by mělo vycházet ze zkušeností získaných a údajů shromážděných při provádění této směrnice, z případných dostupných doporučení WHO a rovněž z relevantních vědeckých, analytických a epidemiologických údajů.

([19]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

([20]) Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

([21]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

([22]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(46) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Zejména usiluje o podporu zásad týkajících se zdravotní péče, přístupu ke službám obecného hospodářského zájmu, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele.

(47) Účinnost této směrnice a její cíl, jímž je ochrana lidského zdraví, v kontextu politiky Unie v oblasti životního prostředí vyžadují, aby se na ni mohly fyzické nebo právnické osoby nebo případně jejich náležitě zřízené organizace odvolávat v soudních řízeních a aby vnitrostátní soudy mohly tuto směrnici brát v úvahu jakožto prvek unijního práva, aby mimo jiné mohly v případě potřeby přezkoumat rozhodnutí vnitrostátního orgánu. Kromě toho podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že podle zásady loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii přísluší zajištění soudní ochrany práv osob stanovených unijním právem soudům členských států. Ustanovení čl. 19 odst. 1 uvedené smlouvy členským státům navíc ukládá povinnost stanovit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie.

To platí zvláště pro směrnici, jejímž cílem je ochrana lidského zdraví před nepříznivými účinky jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě. Navíc by v souladu s Aarhuskou úmluvou dotčené osoby z řad veřejnosti měly mít přístup k právní ochraně a přispívat tak k ochraně práva na život v prostředí příznivém pro zdraví a životní pohodu člověka. Rozhodnutím Rady (EU) 2018/881 ([23]) byla Komise požádána, aby do 30. září 2019 provedla studii a případně s ohledem na ni předložila do 30. září 2020 návrh na změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ([24]) s cílem zohlednit nález Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2008/32. Komise předložila uvedenou studii v určené lhůtě a ve svém sdělení ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu uvedla, že zváží revizi Aarhuského nařízení, aby se zlepšil přístup občanů a nevládních organizací, majících pochyby ohledně zákonnosti rozhodnutí s účinky na životní prostředí, ke správnímu a soudnímu přezkumu na úrovni Unie. Je důležité, aby Komise rovněž přijala opatření ke zlepšení přístupu občanů a nevládních organizací ke spravedlnosti před vnitrostátními soudy ve všech členských státech.

(48) V zájmu přizpůsobení této směrnice vědeckému a technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení mezních hodnot pro úniky, o určení postupu posuzování shody výrobků, které přicházející do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, o stanovení postupu pro podávání žádostí Evropské agentuře pro chemické látky o zařazení výchozích látek, směsí nebo složek na evropské seznamy povolených výchozích látek, směsí nebo složek nebo o jejich vyřazení z těchto seznamů, o stanovení označení výrobků přicházejících do kontaktu s vodou, o přijetí metodiky měření mikroplastů, o změnu přílohy III a o změnu hodnoty ukazatele pro bisfenol A v příloze I části B. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci. Navíc pravomoc podle přílohy I poznámky 10 k části C směrnice 98/83/ES, která se týká stanovení četnosti monitorování a monitorovacích metod pro radioaktivní látky, je již zastaralá vzhledem k přijetí směrnice Rady 2013/51/Euratom ([25]), a proto by měla být zrušena. Pravomoc podle přílohy III části A druhého odstavce směrnice 98/83/ES týkající se změn uvedené směrnice již není potřebná a měla by být zrušena.

([23]) Rozhodnutí Rady (EU) 2018/881 ze dne 18. června 2018, jímž se Komise žádá o předložení studie zaměřené na možnosti, jak by Unie měla zohlednit nález Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2008/32, a s ohledem na závěry této studie též návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1367/2006 (Úř věst. L 155, 19.6.2018, s. 6).

([24]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

([25]) Směrnice Rady 2013/51/Euratom ze dne 22. října 2013, kterou se stanoví požadavky na ochranu zdraví obyvatelstva, pokud jde o radioaktivní látky ve vodě určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 296, 7.11.2013, s. 12).

(49) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijímání metodik pro zkoušky a schvalování výchozích látek, směsí a složek, které mají být zařazeny na evropské seznamy povolených výchozích látek, směsí nebo složek, a postupů a metod pro zkoušky a schvalování konečných materiálů vyrobených z těchto výchozích látek, směsí a složek. Měly by jí být svěřeny rovněž prováděcí pravomoci, pokud jde o přijetí formátu a podrobné úpravy pro předkládání informací o provádění této směrnice, které mají poskytovat členské státy a které má sestavovat Evropská agentura pro životní prostředí, jakož i o stanovení a aktualizaci seznamu sledovaných ukazatelů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([26]).

(50) Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ([27]), měly by členské státy stanovit sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(51) Aby měli dodavatelé vody v okamžiku, kdy začnou provádět posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou, k dispozici úplný soubor údajů, mělo by být pro nové ukazatele zavedeno tříleté přechodné období. To členským státům umožní během těchto prvních tří let po uplynutí lhůty pro provedení této směrnice identifikovat nebezpečí a nebezpečné události a poskytnout dodavatelům vody údaje o těchto nových ukazatelích, čímž se v případě, že z této první identifikace nebezpečí a nebezpečných událostí vyplyne, že určitý ukazatel není třeba monitorovat, předejde tomu, aby dodavatelé vody museli provádět monitorování, které není nutné. Během těchto počátečních tří let by však dodavatelé vody měli provádět posouzení rizik systému zásobování vodou nebo využívat stávajících posouzení rizik, která již byla provedena podle směrnice (EU) 2015/1787, u těch ukazatelů, které byly součástí přílohy I směrnice 98/83/ES, za předpokladu, že ke dni vstupu této směrnice v platnost budou údaje o těchto ukazatelích již k dispozici.

(52) Ve směrnici 2013/51/Euratom je stanovena zvláštní úprava pro monitorování radioaktivních látek ve vodě určené k lidské spotřebě. Z tohoto důvodu by v této směrnici neměly být stanoveny hodnoty ukazatelů týkající se radioaktivity.

(53) Jelikož cílů této směrnice, jimiž jsou ochrana lidského zdraví a zlepšení přístupu k vodě určené k lidské spotřebě, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinku opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice to, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.

(54) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by měla být omezena na ta ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu. Povinnost provést nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.

(55) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze VI části B ve vnitrostátním právu,

---

([26]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([27]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

1. Tato směrnice se týká jakosti vody určené k lidské spotřebě pro všechny v Unii.

2. Cíli této směrnice je chránit lidské zdraví před nepříznivými účinky jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě zajištěním toho, aby byla zdravotně nezávadná a čistá, a zlepšit přístup k vodě určené k lidské spotřebě.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „vodou určenou k lidské spotřebě“:

   a) veškerá voda, v původním stavu nebo po úpravě, určená k pití, vaření, přípravě potravin nebo k jiným domácnostním účelům ve veřejných i soukromých prostorech, bez ohledu na svůj původ a na to, zda je dodávána z rozvodné sítě, dodávána ze zásobníků nebo stáčena do lahví nebo nádob, včetně pramenité vody;

   b) veškerá voda používaná v potravinářských podnicích k výrobě, zpracování, konzervaci nebo uvádění na trh výrobků nebo látek určených k lidské spotřebě;

2) „domovním rozvodným systémem“ potrubí, armatury a přídatná zařízení instalované mezi kohoutky, z nichž se běžně odebírá voda určená k lidské spotřebě ve veřejných i soukromých prostorech, a rozvodná síť, avšak pouze pokud za ně podle vnitrostátního práva neodpovídají dodavatelé vody samotní;

3) „dodavatelem vody“ subjekt, který dodává vodu určenou k lidské spotřebě;

4) „prioritními prostory“ velké prostory mimo domácnosti s vysokým počtem uživatelů potenciálně vystavených rizikům v souvislosti s vodou, zejména velké prostory určené k veřejnému využití, určené členskými státy;

5) „potravinářským podnikem“ potravinářský podnik ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení (ES) č. 178/2002;

6) „provozovatelem potravinářského podniku“ provozovatel potravinářského podniku ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (ES) č. 178/2002;

7) „nebezpečím“ biologický, chemický, fyzikální nebo radiologický činitel přítomný ve vodě nebo jiný aspekt stavu vody, které by mohly způsobit újmu na lidském zdraví;

8) „nebezpečnou událostí“ událost, při níž v systému zásobování vodou určenou k lidské spotřebě vznikne nebezpečí, nebo při níž se nepodaří nebezpečí z tohoto systému odstranit;

9) „rizikem“ kombinace pravděpodobnosti vzniku nebezpečné události a závažnosti následků, jestliže v systému zásobování vodou určenou k lidské spotřebě vznikne nebezpečí a nebezpečná událost;

10) „výchozí látkou“ látka záměrně přidaná při výrobě organických materiálů nebo příměsí pro cementové materiály;

11) „směsí“ chemická směs kovových, smaltovaných, keramických či jiných anorganických materiálů.

Článek 3

Výjimky

1. Tato směrnice se nevztahuje na:

a) přírodní minerální vody řádně uznané příslušným orgánem podle směrnice 2009/54/ES ani

b) vody, které jsou léčivými přípravky ve smyslu směrnice 2001/83/ES.

2. Na námořní plavidla, která odsolují vodu, přepravují cestující a fungují jako dodavatelé vody, se vztahují pouze články 1 až 6 a články 9, 10, 13 a 14 této směrnice a její relevantní přílohy.

3. Členské státy mohou vyjmout z působnosti této směrnice:

a) vodu určenou výhradně pro takové účely, u nichž se příslušné orgány ujistí, že jakost vody nemá žádný přímý ani nepřímý vliv na zdraví dotčených spotřebitelů;

b) vodu určenou k lidské spotřebě ze zdroje pro individuální zásobování s denní kapacitou v průměru nižší než 10 m^3 vody nebo zásobující méně než 50 osob, pokud tato voda není dodávána v rámci obchodní nebo veřejné činnosti.

4. Členské státy, které použijí výjimky stanovené v odst. 3 písm. b), zajistí, aby o tom byli dotčení obyvatelé informováni, stejně jako o všech opatřeních, která je možné učinit pro ochranu lidského zdraví před nepříznivými účinky jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě. Pokud navíc z jakosti takové vody zjevně vyplývá možné ohrožení lidského zdraví, musí být dotčeným obyvatelům neprodleně poskytnuto vhodné poradenství.

5. Členské státy mohou z působnosti této směrnice vyjmout provozovatele potravinářských podniků, pokud jde o vodu používanou pro specifické účely potravinářského podniku, pokud se příslušné vnitrostátní orgány ujistí, že jakost této vody nemůže ovlivnit bezpečnost potravin v jejich konečné podobě, a za podmínky, že dodávky vody těchto provozovatelů potravinářských podniků splňují příslušné povinnosti, zejména podle postupů týkajících se zásad analýzy rizik a kritických kontrolních bodů a nápravných opatření podle příslušných právních předpisů Unie o potravinách.

Členské státy zajistí, aby producenti vody určené k lidské spotřebě, která je stáčena do lahví nebo nádob, dodržovali články 1 až 5 a přílohu I části A a B.

Minimální požadavky stanovené v příloze I části A se však nevztahují na pramenitou vodu podle směrnice 2009/54/ES.

6. Na dodavatele vody, kteří v rámci obchodní nebo veřejné činnosti průměrně denně dodají méně než 10 m^3 vody nebo zásobují méně než 50 osob, se vztahují pouze články 1 až 6 a články 13, 14 a 15 této směrnice a její relevantní přílohy.

Článek 4

Obecné povinnosti

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů Unie, přijmou členské státy opatření nezbytná k tomu, aby byla zajištěna zdravotní nezávadnost a čistota vody určené k lidské spotřebě. Pro účely minimálních požadavků této směrnice se voda určená k lidské spotřebě považuje za zdravotně nezávadnou a čistou, pokud jsou splněny všechny následující požadavky:

a) voda neobsahuje žádné mikroorganismy a parazity ani žádné látky, které by svým množstvím nebo koncentrací představovaly možné ohrožení lidského zdraví;

b) voda splňuje minimální požadavky stanovené v příloze I částech A, B a D;

c) členské státy přijaly veškerá další opatření nezbytná k zajištění souladu s články 5 až 14.

2. Členské státy zajistí, aby opatření přijatá k provedení této směrnice vycházela ze zásady předběžné opatrnosti a nevedla za žádných okolností přímo či nepřímo ke zhoršení současné jakosti vody určené k lidské spotřebě, ani jakémukoli zvýšení znečištění vod používaných pro výrobu vody určené k lidské spotřebě.

3. V souladu se směrnicí 2000/60/ES členské státy zajistí, pokud jde o omezování úniků vody, aby míra úniků vody na jejich území a potenciál pro zlepšení byly posouzeny za použití hodnoticí metody založené na indexu infrastrukturní ztrátovosti vodovodní sítě (infrastructural leakage index, ILI) nebo jiné vhodné metody. Při tomto posouzení se zohlední relevantní aspekty veřejného zdraví a životního prostředí a relevantní technické a ekonomické aspekty a zahrnou se do něj alespoň dodavatelé vody, kteří denně dodají nejméně 10 000 m^3 nebo zásobují nejméně 50 000 osob.

Výsledky posouzení se do 12. ledna 2026.

Do 12. ledna 2028 přijme Komise v souladu s článkem 21 akt v přenesené pravomoci, kterým tuto směrnici doplní tím, že na základě indexu infrastrukturní ztrátovosti vodovodní sítě nebo jiné vhodné metody stanoví mezní hodnotu, při jejímž překročení členské státy předloží akční plán. Tento akt v přenesené pravomoci se vypracuje s využitím posouzení členských států a průměrné míry úniků v Unii stanovené na základě těchto posouzení.

Členské státy, které vykazují míru úniků vyšší, než je mezní hodnota stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném ve třetím pododstavci, předloží Komisi do dvou let po jeho přijetí akční plán, v němž se stanoví soubor opatření, jež mají být přijata s cílem snížit jejich míru úniků.

Článek 5

Normy jakosti

1. Členské státy stanoví pro vodu určenou k lidské spotřebě hodnoty ukazatelů uvedených v příloze I.

2. Hodnoty ukazatelů stanovené podle odstavce 1 tohoto článku nesmějí být méně přísné než hodnoty ukazatelů uvedené v příloze I částech A, B, C a D. Hodnoty ukazatelů uvedených v příloze I části C se stanoví jen pro účely monitorování a s cílem zajistit splnění požadavků, které jsou stanoveny v článku 14.

3. Pokud to vyžaduje ochrana lidského zdraví na území členského státu nebo na jeho části, stanoví členský stát hodnoty dalších ukazatelů, které nejsou zahrnuty v příloze I. Takto stanovené hodnoty musí splňovat alespoň požadavky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a).

Článek 6

Místo splnění požadavků

1. Hodnoty ukazatelů uvedených v příloze I částech A a B stanovené podle článku 5 musí být dodrženy:

a) v případě vody určené k lidské spotřebě dodávané z rozvodné sítě v místě, uvnitř budov a areálů, kde vytéká z kohoutků, z nichž se běžně odebírá voda určená k lidské spotřebě;

b) v případě vody určené k lidské spotřebě dodávané ze zásobníku v místě, kde vytéká ze zásobníku;

c) v případě vody určené k lidské spotřebě stáčené do lahví nebo nádob v místě stáčení vody do lahví nebo nádob;

d) v případě vody určené k lidské spotřebě používané v potravinářském podniku v místě, kde se voda v tomto podniku používá.

2. V případě vody určené k lidské spotřebě, na niž se vztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku, se povinnosti členských států podle tohoto článku a podle článku 4 a čl. 14 odst. 2 považují za splněné, jestliže je možno prokázat, že nedodržení hodnot ukazatelů stanovených v souladu s článkem 5 je způsobeno domovním rozvodným systémem nebo jeho údržbou, aniž je dotčen článek 10, pokud jde o prioritní prostory.

3. Pokud se použije odstavec 2 tohoto článku a existuje riziko, že by pro vodu určenou k lidské spotřebě, na niž se vztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku, nebyly dodrženy hodnoty ukazatelů stanovené v souladu s článkem 5, členské státy přesto zajistí, aby:

a) byla přijata vhodná opatření ke snížení nebo vyloučení rizika nedodržení hodnot ukazatelů jako například poskytnutí poradenství vlastníkům nemovitostí o tom, jaká možná nápravná opatření by mohli učinit, a v případě potřeby byla přijata jiná opatření, jako je například zavedení vhodných metod úpravy, kterými se povaha nebo vlastnosti vody ještě před její dodávkou změní tak, aby se snížilo nebo vyloučilo riziko, že pro dodávanou vodu nebudou dodrženy hodnoty ukazatelů, a

b) dotčení spotřebitelé byli řádně informováni a bylo jim poskytnuto poradenství o tom, jaká další možná nápravná opatření by měli učinit.

Článek 7

Přístup k bezpečné vodě založený na posouzení rizik

1. Členské státy zajistí, aby se na dodávky, úpravu a rozvod vody určené k lidské spotřebě vztahoval přístup založený na posouzení rizik, který zahrnuje celý zásobovací řetězec od povodí přes odběr, úpravu, akumulaci a rozvod vody až po místo splnění požadavků určené v článku 6.

Přístup založený na posouzení rizik zahrnuje tyto prvky:

a) posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě, prováděné v souladu s článkem 8;

b) posouzení a řízení rizik každého systému zásobování vodou, který zahrnuje odběr, úpravu, akumulaci a rozvod vody určené k lidské spotřebě do místa dodávky, prováděné dodavateli vody v souladu s článkem 9, a

c) posouzení rizik domovních rozvodných systémů, prováděné v souladu s článkem 10.

2. Členské státy si mohou zavádění přístupu založeného na posouzení rizik přizpůsobit, pokud existují zvláštní omezení kvůli zeměpisným podmínkám, jako je odlehlost nebo omezená přístupnost oblasti zásobované vodou; nesmějí tím však ohrozit cíl této směrnice týkající se jakosti vody určené k lidské spotřebě a zdraví spotřebitelů.

3. Členské státy zajistí, aby existovalo jasné a přiměřené rozdělení odpovědnosti mezi zúčastněné strany, jak je vymezují členské státy, pokud jde o zavádění přístupu založeného na posouzení rizik. Rozdělení povinností je přizpůsobeno jejich institucionálnímu a právnímu rámci.

4. Posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě se provede poprvé do 12. července 2027. Toto posouzení a řízení rizik se pravidelně přezkoumává nejméně jednou za šest let se zohledněním požadavků stanovených v článku 7 směrnice 2000/60/ES a v případě potřeby se aktualizuje.

5. Posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou se provede poprvé do 12. ledna 2029. Toto posouzení a řízení rizik se pravidelně přezkoumává nejméně jednou za šest let a v případě potřeby se aktualizuje.

6. Posouzení rizik domovních rozvodných systémů se provede poprvé do 12. ledna 2029. Toto posouzení rizik se přezkoumává každých šest let a v případě potřeby se aktualizuje.

7. Lhůty uvedené v odstavcích 4, 5 a 6 nebrání členským státům v tom, aby zajistily přijetí opatření co nejdříve po identifikaci a posouzení rizik.

Článek 8

Posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě

1. Aniž jsou dotčeny články 4 až 8 směrnice 2000/60/ES, členské státy zajistí, aby byla provedena posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě.

2. Členské státy zajistí, aby posouzení rizik zahrnovalo tyto prvky:

a) charakterizace částí povodí souvisejících s místy odběru, včetně:

   i) identifikace a mapování částí povodí souvisejících s místy odběru;

   ii) mapování případných ochranných pásem, jež byla zřízena v souladu s čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60/ES;

   iii) georeferenční údaje o všech místech odběru v částech povodí; vzhledem k tomu, že tyto údaje mohou být citlivé povahy, zejména v souvislosti s ochranou veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti, členské státy zajistí, aby byly údaje chráněny a sdělovány výlučně příslušným orgánům a dodavatelům vody;

   iv) popis využití půdy, odtoku a procesů doplňování vodních zásob v částech povodí souvisejících s místy odběru;

b) identifikaci nebezpečí a nebezpečných událostí v částech povodí souvisejících s místy odběru a posouzení rizik, jež mohou představovat pro jakost vody určené k lidské spotřebě; v rámci tohoto posouzení se posoudí možná rizika, která by mohla vést ke zhoršení jakosti vody v takové míře, že by to mohlo představovat riziko pro lidské zdraví;

c) náležité monitorování relevantních ukazatelů, látek nebo znečišťujících látek v povrchové nebo podzemní vodě v částech povodí souvisejících s místy odběru nebo v surové vodě, jež jsou vybrány z:

   i) ukazatelů uvedených v příloze I částech A a B této směrnice nebo stanovených v souladu s čl. 5 odst. 3 této směrnice;

   ii) látek znečišťujících podzemní vody uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ([28]) a znečišťujících látek a ukazatelů znečištění, pro něž členské státy stanovily prahové hodnoty podle přílohy II uvedené směrnice;

   iii) prioritních látek a některých dalších znečišťujících látek uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ([29]);

   iv) znečišťujících látek specifických pro povodí stanovených členskými státy v souladu se směrnicí 2000/60/ES;

   v) dalších znečišťujících látek relevantních pro vodu určenou k lidské spotřebě, stanovených členskými státy na základě informací shromážděných v souladu s písmenem b) tohoto pododstavce;

   vi) přirozeně se vyskytujících látek, které by mohly představovat možné ohrožení lidského zdraví při užití vody určené k lidské spotřebě;

   vii) látek a sloučenin zahrnutých na seznam sledovaných ukazatelů sestavený v souladu s čl. 13 odst. 8 této směrnice.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) mohou členské státy využít informace shromážděné v souladu s články 5 a 7 směrnice 2000/60/ES.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) mohou členské státy využít přezkoumání dopadů lidské činnosti provedené podle článku 5 směrnice 2000/60/ES a informace o významných vlivech shromážděné v souladu s přílohou II body 1.4, 1.5, 2.3, 2.4 a 2.5 směrnice 2000/60/ES.

([28]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).

([29]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).

Členské státy vyberou z bodů i) až vii) prvního pododstavce písm. c) ukazatele, látky nebo znečišťující látky, jejichž monitorování považují za relevantní s ohledem na nebezpečí a nebezpečné události identifikované podle prvního pododstavce písm. b) nebo vzhledem k informacím poskytnutým ze strany dodavatelů vody podle odstavce 3.

Pro účely náležitého monitorování podle prvního pododstavce písm. c), a to i za účelem zjištění nových látek, které jsou škodlivé pro lidské zdraví při užití vody určené k lidské spotřebě, mohou členské státy využívat monitorování prováděné v souladu s články 7 a 8 směrnice 2000/60/ES nebo jinými právními předpisy Unie, jež je relevantní pro části povodí související s místy odběru.

3. Dodavatelé vody, kteří provádějí monitorování v částech povodí souvisejících s místy odběru nebo monitorování surové vody, jsou povinni informovat příslušné orgány o trendech týkajících se monitorovaných ukazatelů, látek nebo znečišťujících látek a o jejich neobvyklých množstvích nebo koncentracích.

4. Členské státy na základě výsledků posouzení rizik provedeného v souladu s odstavcem 2 zajistí, aby byla přijata relevantní níže uvedená opatření řízení rizik za účelem zabránění zjištěným rizikům nebo jejich kontroly, počínaje preventivními opatřeními:

a) stanovení a zavedení preventivních opatření v částech povodí souvisejících s místy odběru, vedle opatření naplánovaných nebo přijatých v souladu s čl. 11 odst. 3 písm. d) směrnice 2000/60/ES, je-li to nezbytné k ochraně jakosti vody určené k lidské spotřebě; tato preventivní opatření se tam, kde je to vhodné, začlení do programů opatření uvedených v článku 11 uvedené směrnice; členské státy ve vhodných případech zajistí, aby znečišťovatelé ve spolupráci s dodavateli vody a dalšími relevantními zúčastněnými stranami přijali preventivní opatření v souladu se směrnicí 2000/60/ES;

b) stanovení a zavedení zmírňujících opatření v částech povodí souvisejících s místy odběru, vedle opatření naplánovaných nebo přijatých v souladu s čl. 11 odst. 3 písm. d) směrnice 2000/60/ES, je-li to nezbytné k ochraně jakosti vody určené k lidské spotřebě; tato opatření se tam, kde je to vhodné, začlení do programů opatření uvedených v článku 11 uvedené směrnice; členské státy ve vhodných případech zajistí, aby znečišťovatelé ve spolupráci s dodavateli vody a dalšími relevantními zúčastněnými stranami přijali preventivní opatření v souladu se směrnicí 2000/60/ES;

c) zajištění náležitého monitorování ukazatelů, látek nebo znečišťujících látek v povrchové nebo podzemní vodě v částech povodí souvisejících s místy odběru nebo v surové vodě, které by mohly představovat riziko pro lidské zdraví při spotřebě vody nebo vést k nepřijatelnému zhoršení jakosti vody určené k lidské spotřebě a které nebyly zohledněny v monitorování provedeném v souladu s články 7 a 8 směrnice 2000/60/ES; toto monitorování se tam, kde je to vhodné, začlení do monitorovacích programů uvedených v článku 8 uvedené směrnice;

d) posouzení potřeby zřídit nebo přizpůsobit ochranná pásma podzemní a povrchové vody, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60/ES, a veškerá další relevantní pásma.

Členské státy zajistí, aby byla účinnost každého opatření uvedeného v tomto odstavci v přiměřených intervalech přezkoumávána.

5. Členské státy zajistí, aby dodavatelé vody a příslušné orgány měli přístup k informacím uvedeným v odstavcích 2 a 3. Relevantní dodavatelé vody musí mít zejména přístup k výsledkům monitorování získaným podle odst. 2 prvního pododstavce písm. c).

Na základě informací uvedených v odstavcích 2 a 3 mohou členské státy:

a) požadovat, aby dodavatelé vody provedli dodatečné monitorování nebo úpravu určitých ukazatelů;

b) povolit dodavatelům vody snížit četnost monitorování některého ukazatele nebo vyřadit některý ukazatel ze seznamu ukazatelů, které má dodavatel vody monitorovat v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. a), aniž by byli povinni provést posouzení rizik systému zásobování vodou, za podmínky, že:

i) se nejedná o klíčový ukazatel ve smyslu přílohy II části B bodu 1 a

ii) není pravděpodobné, že by kterýkoli rozumně předvídatelný faktor způsobil zhoršení jakosti vody určené k lidské spotřebě.

6. Pokud je dodavateli vody povoleno snížit četnost monitorování některého ukazatele nebo vyřadit některý ukazatel ze seznamu ukazatelů, které má monitorovat, jak je uvedeno v odst. 5 druhém pododstavci písm. b), členské státy zajistí, aby bylo provedeno náležité monitorování těchto ukazatelů při přezkumu posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru v souladu s čl. 7 odst. 4.

Článek 9

Posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou

1. Členské státy zajistí, aby dodavatel vody provedl posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou.

2. Členské státy zajistí, aby posouzení rizik systému zásobování vodou:

a) zohledňovalo výsledky posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru provedených v souladu článkem 8;

b) zahrnovalo popis systému zásobování vodou od místa odběru přes úpravu, akumulaci a rozvod vody až do místa dodávky a

c) identifikovalo nebezpečí a nebezpečné události v systému zásobování vodou a zahrnovalo posouzení rizik, která by tyto nebezpečí a nebezpečné události mohly představovat pro lidské zdraví při užití vody určené k lidské spotřebě, při zohlednění rizik vyplývajících ze změny klimatu, úniků a netěsnícího potrubí.

3. Členské státy na základě výsledků posouzení rizik provedeného v souladu s odstavcem 2 zajistí, aby byla přijata následující opatření v oblasti řízení rizik:

a) stanovení a zavedení kontrolních opatření za účelem zabránění rizikům zjištěným v systému zásobování vodou, která by mohla ohrozit jakost vody určené k lidské spotřebě, a jejich zmírnění;

b) stanovení a zavedení dalších kontrolních opatření v rámci systému zásobování vodou kromě opatření naplánovaných nebo přijatých v souladu s čl. 8 odst. 4 této směrnice nebo čl. 11 odst. 3 směrnice 2000/60/ES ke zmírnění rizik vzniklých v částech povodí souvisejících s místy odběru, která by mohla ohrozit jakost vody určené k lidské spotřebě;

c) zavedení provozního monitorovacího programu specifického pro každý systém zásobování v souladu s článkem 13;

d) zajištění toho, aby tam, kde je součástí úpravy nebo rozvodu vody určené k lidské spotřebě dezinfekce, byla validována účinnost provedeného dezinfekčního ošetření, aby jakékoli znečištění způsobené vedlejšími produkty dezinfekce bylo co nejmenší, aniž by přitom byla snížena účinnost dezinfekčního ošetření, aby jakékoli znečištění způsobené chemickými látkami na úpravu vody bylo co nejmenší a aby jakékoli látky, které ve vodě zůstanou, neohrozily splnění obecných povinností stanovených v článku 4;

e) ověření toho, že materiály, chemické látky na úpravu vody a filtrační média, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě a jsou používány v systému zásobování vodou, jsou v souladu s články 11 a 12.

4. Členské státy na základě výsledků posouzení rizik systému zásobování vodou provedeného v souladu s odstavcem 2:

a) povolí snížit četnost monitorování některého ukazatele, s výjimkou klíčových ukazatelů uvedených v příloze II části B bodě 1, nebo vyřadit některý takový ukazatel ze seznamu ukazatelů, které mají být monitorovány, pokud je příslušný orgán přesvědčen, že tím nebude ohrožena jakost vody určené k lidské spotřebě:

i) na základě výskytu některého ukazatele v surové vodě v souladu s posouzením rizika částí povodí souvisejících s místy odběru, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 1 a 2;

ii) v případě, že výskyt ukazatele může být výlučně výsledkem použití určitého postupu úpravy nebo dezinfekční metody a dodavatel vody tento postup nebo metodu nepoužívá, nebo

iii) na základě specifikací uvedených v příloze II části C;

b) zajistí, aby byl seznam ukazatelů, které mají být v souladu s článkem 13 monitorovány ve vodě určené k lidské spotřebě, rozšířen nebo aby byla četnost monitorování zvýšena:

i) na základě výskytu některého ukazatele v surové vodě v souladu s posouzením rizika částí povodí souvisejících s místy odběru, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 1 a 2, nebo

ii) na základě specifikací uvedených v příloze II části C.

5. Posouzení rizik systému zásobování vodou se týká ukazatelů uvedených v příloze I částech A, B a C, ukazatelů stanovených v souladu s čl. 5 odst. 3 a látek nebo sloučenin zahrnutých na seznam sledovaných ukazatelů stanovený v souladu s čl. 13 odst. 8.

6. Členské státy mohou od požadavku provádět posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou osvobodit dodavatele vody, kteří průměrně denně dodávají 10 m^3 až 100 m^3 nebo zásobují 50 až 500 osob, pokud je příslušný orgán přesvědčen, že to neohrozí jakost vody určené k lidské spotřebě.

V případě takového osvobození provádějí osvobození dodavatelé vody pravidelné monitorování v souladu s článkem 13.

Článek 10

Posouzení rizik domovních rozvodných systémů

1. Členské státy zajistí, aby bylo prováděno posouzení rizik domovních rozvodných systémů. Toto posouzení rizik sestává z těchto prvků:

a) obecná analýza možných rizik spojených s domovními rozvodnými systémy a se souvisejícími výrobky a materiály, jakož i stanovení toho, zda mají tato rizika vliv na jakost vody v místě, kde vytéká z kohoutků, z nichž se běžně odebírá voda určená k lidské spotřebě; tato obecná analýza nezahrnuje analýzu jednotlivých prostor, a

b) monitorování ukazatelů uvedených v příloze I části D v prostorech, u nichž byla během obecné analýzy provedené podle písmene a) zjištěna zvláštní rizika pro jakost vody a lidské zdraví.

U bakterií rodu *Legionella* nebo olova se členské státy mohou rozhodnout, že monitorování uvedené v prvním pododstavci písm. b) zaměří na prioritní prostory.

2. Pokud členské státy na základě obecné analýzy provedené podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) dospějí k závěru, že z domovních rozvodných systémů nebo souvisejících výrobků a materiálů vyplývá riziko pro lidské zdraví, nebo prokáže-li se na základě monitorování provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b), že nejsou dodrženy hodnoty ukazatelů stanovené v příloze I části D, členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k vyloučení nebo snížení rizika nedodržení hodnot ukazatelů stanovených v příloze I části D.

U bakterií rodu *Legionella* se uvedená opatření zaměří alespoň na prioritní prostory.

3. Za účelem snížení rizik spojených s domovními rozvody u všech domovních rozvodných systémů členské státy zajistí, aby byla zvážena všechna následující opatření a aby byla přijata ta z nich, jež budou považována za relevantní:

a) vybízet vlastníky veřejných a soukromých prostor k provádění posouzení rizik domovních rozvodných systémů;

b) informovat spotřebitele a vlastníky veřejných a soukromých prostor o opatřeních k vyloučení nebo snížení rizika nedodržování norem jakosti vody určené k lidské spotřebě způsobeného domovním rozvodným systémem;

c) poskytovat spotřebitelům poradenství o podmínkách spotřeby a používání vody určené k lidské spotřebě a o možných opatřeních, jež by zabránila opětovnému vzniku těchto rizik;

d) podporovat školení pro instalatéry a další odborníky, kteří se zabývají domovními rozvodnými systémy a montáží stavebních výrobků a materiálů, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě;

e) u bakterií rodu *Legionella* zajistit zavedení účinných kontrolních a řídicích opatření, která jsou přiměřená riziku, za účelem zabránění případného šíření nákazy nebo jeho řešení, a

f) u olova, je-li to ekonomicky a technicky možné, provést opatření za účelem nahrazení olověných součástí ve stávajících domovních rozvodných systémech.

Článek 11

Minimální hygienické požadavky na materiály přicházející do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě

1. Pro účely článku 4 členské státy zajistí, aby materiály, které jsou určeny k použití v nových zařízeních nebo, v případě oprav nebo rekonstrukce, ve stávajících zařízeních, jež slouží k odběru, úpravě, akumulaci či rozvodu vody určené k lidské spotřebě, a které přicházejí do kontaktu s touto vodou:

a) neohrožovaly přímo či nepřímo ochranu lidského zdraví, jak je stanovena touto směrnicí;

b) neměly nepříznivý vliv na barvu, pach nebo chuť vody;

c) nepodporovaly růst mikroorganismů;

d) neuvolňovaly znečišťující látky do vody v rozsahu větším, než je vzhledem k zamýšlenému účelu materiálu nezbytně nutné.

2. Za účelem zajištění jednotného uplatňování odstavce 1 přijme Komise prováděcí akty, jimiž na základě zásad stanovených v příloze V stanoví specifické minimální hygienické požadavky na materiály přicházející do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Tyto prováděcí akty stanoví:

a) do 12. ledna 2024 metodiky pro zkoušky a schvalování výchozích látek, směsí a složek, které mají být zařazeny na evropské seznamy povolených výchozích látek, směsí nebo složek, včetně konkrétních migračních limitů a vědecky stanovených podmínek pro látky nebo materiály;

b) do 12. ledna 2025, na základě seznamů zahrnujících data uplynutí použitelnosti sestavených Evropskou agenturou pro chemické látky, evropské seznamy povolených výchozích látek, směsí či složek pro každou skupinu materiálů, totiž organické, cementové, kovové, smaltované, keramické či jiné anorganické materiály, které jsou povoleny k použití při výrobě materiálů nebo výrobků přicházejících do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, v případě potřeby včetně podmínek pro jejich použití a migračních limitů, jež budou určeny na základě metodik přijatých podle písmene a) tohoto pododstavce a se zohledněním odstavců 3 a 4;

c) do 12. ledna 2024 postupy a metody pro zkoušky a schvalování konečných materiálů použitých u výrobku vyrobeného z materiálů nebo kombinací výchozích látek, směsí nebo složek zařazených na evropské seznamy povolených látek, včetně:

   i) určení příslušných látek a dalších ukazatelů, jako například zákal, chuť, pach, barva, celkový organický uhlík, uvolňování původně nepředpokládaných látek a podpora růstu mikroorganismů, jejichž přítomnost v migrační vodě má být předmětem zkoušek;

   ii) metody pro zkoušky účinků na jakost vody, s přihlédnutím ke všem příslušným evropským normám;

   iii) kritéria pro to, zda výsledky zkoušek splňují příslušné požadavky, či nikoliv, která mimo jiné zohledňují koeficienty pro přepočet migrujících látek na odhadované úrovně v kohoutku a ve vhodných případech podmínky pro uplatnění či použití.

Prováděcí akty stanovené v tomto odstavci se přijímají přezkumným postupem podle článku 22.

3. První evropské seznamy povolených látek, které mají být přijaty v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem písm. b), vycházejí mimo jiné z již existujících vnitrostátních seznamů povolených látek, jiných stávajících vnitrostátních předpisů a z posouzení rizik, která vedla k vytvoření těchto vnitrostátních seznamů. Za tímto účelem členské státy do 12. července 2021 oznámí Evropské agentuře pro chemické látky veškeré existující vnitrostátní seznamy povolených látek, jiné předpisy a dostupné dokumenty týkající se posouzení rizik.

V evropském seznamu povolených výchozích látek pro organické materiály se zohlední seznam vypracovaný Komisí podle článku 5 nařízení (ES) č. 1935/2004.

4. Evropské seznamy povolených látek obsahují pouze výchozí látky, směsi či složky povolené k použití, jak je uvedeno v odst. 2 prvním pododstavci písm. b).

Evropské seznamy povolených látek obsahují data uplynutí použitelnosti stanovená na základě doporučení Evropské agentury pro chemické látky. Data uplynutí použitelnosti se stanoví zejména na základě nebezpečných vlastností látek, kvality posouzení podkladových rizik a míry, do jaké jsou tato posouzení rizik aktuální. Evropské seznamy povolených látek mohou rovněž obsahovat přechodná ustanovení.

Na základě stanovisek Evropské agentury pro chemické látky podle odstavce 6 Komise pravidelně přezkoumává a podle potřeby aktualizuje prováděcí akty uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) v souladu s nejnovějším vědeckým a technologickým vývojem.

První přezkum musí být dokončen do 15 let od přijetí prvního evropského seznamu povolených látek.

Komise zajistí, aby veškeré relevantní akty nebo mandáty pro normalizaci, které přijme podle jiných právních předpisů Unie, byly v souladu s touto směrnicí.

5. Hospodářské subjekty nebo příslušné orgány podávají Evropské agentuře pro chemické látky žádosti o zařazení výchozích látek, směsí nebo složek na evropské seznamy povolených látek nebo o jejich vyřazení z těchto seznamů.

Komise přijme v souladu s článkem 21 akty v přenesené pravomoci, jimiž doplní tuto směrnici tím, že stanoví postup podávání žádostí, včetně požadavků na informace. Uvedeným postupem se zajistí, aby součástí žádostí bylo posouzení rizik a aby hospodářské subjekty nebo příslušné orgány poskytovaly informace potřebné pro posouzení rizik ve specifickém formátu.

6. Výbor pro posuzování rizik Evropské agentury pro chemické látky zřízený podle čl. 76 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1907/2006 vydá ke každé žádosti podané podle odstavce 5 stanovisko ve lhůtě stanovené akty v přenesené pravomoci uvedenými ve zmíněném odstavci. Uvedené akty v přenesené pravomoci mohou zahrnovat i další procesní ustanovení o postupu podávání žádostí a vydávání stanovisek Výborem pro posuzování rizik této agentury.

7. Členské státy považují výrobky schválené v souladu se specifickými minimálními hygienickými požadavky stanovenými podle odstavce 2 za výrobky, které splňují požadavky stanovené v odstavci 1.

Členské státy zajistí, aby pro účely této směrnice mohly být na trh uváděny pouze ty výrobky přicházející do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, které využívají konečné materiály schválené v souladu s touto směrnicí.

To členským státům nebrání v tom, aby zejména v případě, kdy je to zapotřebí vzhledem ke konkrétní místní jakosti surové vody, přijaly v souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování EU přísnější ochranná opatření pro používání konečných materiálů ve specifických nebo řádně odůvodněných případech. Tato opatření musí být oznámena Komisi.

Na výrobky, na něž se vztahuje tento článek, se použije nařízení (EU) 2019/1020.

8. Komise přijme v souladu s článkem 21 akty v přenesené pravomoci s cílem doplnit tuto směrnici stanovením vhodného postupu posuzování shody použitelného na výrobky, na které se vztahuje tento článek, na základě modulů uvedených v příloze II rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ([30]). Při určování postupu posuzování shody, který se má používat, Komise zajistí, aby byly dodrženy cíle uvedené v čl. 1 odst. 2 této směrnice, přičemž zohlední zásadu proporcionality. Za tímto účelem vychází Komise ze systému 1+ pro posuzování a ověřování stálosti vlastností stanoveného v příloze V nařízení (EU) č. 305/2011 nebo ze zásadně obdobného postupu s výjimkou případů, kdy by to bylo nepřiměřené. Akty v přenesené pravomoci uvedené v tomto odstavci obsahují rovněž pravidla pro jmenování subjektů posuzování shody, pokud jsou tyto subjekty zapojeny do příslušných postupů posuzování shody.

9. Do té doby, než budou přijaty prováděcí akty uvedené v odstavci 2, jsou členské státy oprávněny zachovat nebo přijmout vnitrostátní opatření o specifických minimálních hygienických požadavcích na materiály podle odstavce 1 za podmínky, že jsou tato opatření v souladu s pravidly stanovenými ve Smlouvě o fungování EU.

10. Komise v souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ([31]) požádá jednu nebo více evropských normalizačních organizací o vypracování návrhu evropské normy pro účely jednotného zkoušení a posuzování výrobků přicházejících do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě s cílem usnadnit zajištění souladu s tímto článkem.

11. Komise přijme v souladu s článkem 21 akty v přenesené pravomoci s cílem doplnit tuto směrnici stanovením harmonizované specifikace pro viditelné, zřetelně čitelné a nesmazatelné označení, které se použije k označení souladu výrobků přicházejících do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě s tímto článkem.

12. Nejpozději 12. ledna 2032 Komise přezkoumá, zejména na základě zkušeností získaných při uplatňování nařízení (ES) č. 1935/2004 a (EU) č. 305/2011, fungování systému stanoveného v tomto článku a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující posouzení toho, zda:

a) je v celé Unii odpovídajícím způsobem zajištěna ochrana lidského zdraví, co se týče oblastí upravených tímto článkem;

b) vnitřní trh s výrobky, které přicházejí do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, řádně funguje;

c) je třeba nějaký další legislativní návrh upravující oblasti upravené tímto článkem.

Článek 12

Minimální požadavky na chemické látky na úpravu vody a filtrační média přicházející do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě

1. Pro účely článku 4 členské státy zajistí, aby chemické látky na úpravu vody a filtrační média přicházející do kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě:

a) neohrožovaly přímo či nepřímo ochranu lidského zdraví, jak je stanovena touto směrnicí;

([30]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

([31]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

b) neměly nepříznivý vliv na barvu, pach nebo chuť vody;

c) neúmyslně nepodporovaly růst mikroorganismů;

d) neznečišťovaly vodu v rozsahu větším, než je vzhledem k zamýšlenému účelu nezbytně nutné.

2. Na vnitrostátní provádění požadavků tohoto článku se obdobně použije čl. 4 odst. 2.

3. Podle odstavce 1 tohoto článku, aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 528/2012 a s použitím příslušných evropských norem pro konkrétní chemické látky na úpravu vody nebo filtrační média, členské státy zajistí, aby byla posouzena čistota chemických látek na úpravu vody a filtračních médií a zaručena jejich kvalita.

Článek 13

Monitorování

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily pravidelné monitorování jakosti vody určené k lidské spotřebě v souladu s tímto článkem a přílohou II částmi A a B za účelem kontroly, zda voda dostupná pro spotřebitele splňuje požadavky této směrnice, a zejména zda jsou dodržovány hodnoty ukazatelů stanovené podle článku 5. Vzorky vody určené k lidské spotřebě jsou odebírány tak, aby byly reprezentativní pro její jakost během celého roku.

2. Ke splnění povinností uložených v odstavci 1 se v souladu s přílohou II částí A zavedou vhodné monitorovací programy pro veškerou vodu určenou k lidské spotřebě. Tyto monitorovací programy jsou specifické pro každý systém zásobování vodou, zohledňují výsledky posouzení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru a výsledky posouzení rizik systémů zásobování vodou a sestávají z těchto prvků:

a) monitorování ukazatelů uvedených v příloze I částech A, B a C a ukazatelů stanovených podle čl. 5 odst. 3, podle přílohy II, a v případě, že je prováděno posouzení rizik systému zásobování vodou, podle článku 9 a přílohy II části C, ledaže některý z členských států rozhodne, že některý z těchto ukazatelů může být v souladu s čl. 8 odst. 5 druhým pododstavcem písm. b) nebo s čl. 9 odst. 4 písm. a) vyřazen ze seznamu ukazatelů, které mají být monitorovány;

b) monitorování ukazatelů uvedených v příloze I části D pro účely posouzení rizik domovních rozvodných systémů, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 1 písm. b);

c) monitorování látek a sloučenin zahrnutých na seznamu sledovaných ukazatelů, v souladu s odst. 8 pátým pododstavcem tohoto článku;

d) monitorování pro účely identifikace nebezpečí a nebezpečných událostí, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 2 prvním pododstavci písm. c);

e) provozní monitorování prováděné v souladu s přílohou II částí A bodem 3.

3. Místa odběru vzorků určí příslušné orgány a tato místa musí splňovat příslušné požadavky stanovené v příloze II části D.

4. Členské státy dodržují specifikace pro rozbory ukazatelů stanovené v příloze III v souladu s těmito zásadami:

a) jiné metody rozboru, než které jsou uvedeny v příloze III části A, je možno použít tehdy, pokud lze tím, že se Komisi poskytnou veškeré podstatné informace o těchto metodách a o jejich rovnocennosti, prokázat, že získané výsledky jsou alespoň stejně spolehlivé jako výsledky získané při použití metod uvedených v příloze III části A;

b) pro ukazatele uvedené v příloze III části B je možné použít jakékoli metody rozboru, které splňují požadavky v ní stanovené.

5. Členské státy zajistí, aby v jednotlivých případech bylo prováděno dodatečné monitorování látek a mikroorganismů, pro které nebyly žádné hodnoty ukazatelů podle článku 5 stanoveny, pokud existuje důvodné podezření, že by tyto látky nebo mikroorganismy mohly být přítomny v takových množstvích nebo koncentracích, které by představovaly možné ohrožení lidského zdraví.

6. Do 12. ledna 2024 přijme Komise v souladu s článkem 21 akty v přenesené pravomoci, jimiž doplní tuto směrnici přijetím metodiky pro měření mikroplastů s cílem zařadit je po splnění podmínek stanovených v odstavci 8 tohoto článku na seznam sledovaných ukazatelů uvedený ve zmíněném odstavci.

7. Do 12. ledna 2024 vypracuje Komise technické pokyny pro metody rozboru pro účely monitorování per- a polyfluorovaných alkylových sloučenin v rámci ukazatelů „PFAS celkové“ a „suma PFAS“, včetně detekčních limitů, hodnot těchto ukazatelů a četnosti odběru vzorků.

8. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví a aktualizuje seznam sledovaných ukazatelů týkající se látek nebo sloučenin, které u veřejnosti nebo vědecké obce vzbuzují obavy ze zdravotních důvodů (v tomto nařízení jen „seznam sledovaných ukazatelů“), jako jsou léčivé přípravky, endokrinní disruptory a mikroplasty.

Látky a sloučeniny se na seznam sledovaných ukazatelů zařadí, pokud je pravděpodobné, že jsou přítomny ve vodě určené k lidské spotřebě a mohly by představovat možné riziko pro lidské zdraví. Komise za tímto účelem vychází zejména z vědeckého výzkumu WHO. Zařazení jakékoli nové látky nebo sloučeniny musí být náležitě odůvodněno podle článků 1 a 4.

S ohledem na jejich vlastnosti narušující činnost endokrinního systému a rizika, která představují pro lidské zdraví, se na první seznam sledovaných ukazatelů zařadí β-estradiol a nonylfenol. První seznam sledovaných ukazatelů se stanoví do 12. ledna 2022.

Seznam uvede pro každou látku nebo sloučeninu směrnou hodnotu a v případě potřeby možnou metodu rozboru, se kterou nejsou spojeny příliš vysoké náklady.

Členské státy zavedou požadavky na monitorování s ohledem na možnou přítomnost látek nebo sloučenin zařazených na seznam sledovaných ukazatelů v relevantních místech řetězce zásobování vodou určenou k lidské spotřebě.

Za tímto účelem mohou členské státy zohlednit informace shromážděné podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 této směrnice a mohou využívat údaje z monitorování shromážděné v souladu se směrnicemi 2000/60/ES a 2008/105/ES, nebo s dalšími relevantními právními předpisy Unie, s cílem zabránit překrývání požadavků na monitorování.

Výsledky monitorování se zahrnou do souborů dat vytvořených v souladu s čl. 18 odst. 1 písm. b) spolu s výsledky monitorování provedeného podle čl. 8 odst. 2 prvního pododstavce písm. c).

Pokud je některá látka nebo sloučenina, které jsou zařazeny na seznam sledovaných ukazatelů, zjištěna podle čl. 8 odst. 2 nebo podle pátého pododstavce tohoto odstavce v koncentracích překračujících směrné hodnoty uvedené v tomto seznamu, zajistí členské státy, aby byla zvážena všechna následující opatření a aby byla přijata ta z nich, jež budou považována za relevantní:

a) preventivní opatření, zmírňující opatření nebo náležité monitorování v částech povodí souvisejících s místy odběru nebo v surové vodě, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 4 prvním pododstavci písm. a), b) a c);

b) uložení povinnosti dodavatelům vody, aby prováděli monitorování těchto látek nebo sloučenin v souladu s čl. 8 odst. 5 druhým pododstavcem písm. a);

c) uložení povinnosti dodavatelům vody, aby prověřili, zda je technologie úpravy vody dostatečná k dosažení směrné hodnoty, a aby v případě potřeby tuto technologii optimalizovali, a

d) nápravná opatření v souladu s čl. 14 odst. 6, pokud to členské státy považují za nezbytné k ochraně lidského zdraví.

Prováděcí akty stanovené v tomto odstavci se přijímají přezkumným postupem podle článku 22.

Článek 14

Nápravná opatření a omezení používání

1. Členské státy zajistí, aby jakékoli nedodržení hodnot ukazatelů stanovených podle článku 5 bylo okamžitě prošetřeno a byla zjištěna příčina.

2. Jestliže voda určená k lidské spotřebě nevyhoví ani přes opatření učiněná ke splnění povinností stanovených v čl. 4 odst. 1 hodnotám ukazatelů stanoveným podle článku 5, a aniž je dotčen čl. 6 odst. 2, zajistí dotčený členský stát, aby byla co nejdříve provedena nápravná opatření potřebná k obnovení jakosti této vody, a přednostně sleduje jejich prosazování s přihlédnutím mimo jiné k rozsahu překročení hodnoty příslušného ukazatele a souvisejícímu možnému ohrožení lidského zdraví.

V případě nedodržení hodnot ukazatelů stanovených v příloze I části D nápravná opatření zahrnují opatření uvedená v čl. 10 odst. 3.

3. Bez ohledu na to, zda k nedodržení hodnot ukazatelů dojde, zajistí členské státy, aby veškeré zásobování vodou určenou k lidské spotřebě, které představuje možné ohrožení lidského zdraví, bylo zakázáno, nebo aby používání takové vody bylo omezeno, a aby byla uskutečněna jakákoli jiná nápravná opatření, která jsou nezbytná pro ochranu lidského zdraví.

Členské státy považují nedodržení minimálních požadavků na hodnoty ukazatelů stanovené v příloze I částech A a B za možné ohrožení lidského zdraví, s výjimkou případů, kdy příslušný orgán považuje nedodržení hodnot ukazatelů za bezvýznamné.

4. V případech uvedených v odstavcích 2 a 3, kdy je nedodržení hodnot ukazatelů považováno za možné ohrožení lidského zdraví, členské státy přijmou co nejdříve všechna tato opatření:

a) vyrozumí všechny dotčené spotřebitele o možném ohrožení lidského zdraví a jeho příčině, o překročení hodnoty ukazatelů a o přijatých nápravných opatřeních, včetně zákazu nebo omezení používání vody nebo jiných opatření;

b) poskytnou spotřebitelům nezbytné poradenství o podmínkách spotřeby a používání vody, včetně pravidelné aktualizace, přičemž zvláštní zřetel berou na skupiny obyvatel vystavené zvýšené míře zdravotního rizika v souvislosti s vodou, a

c) informují spotřebitele, jakmile se prokáže, že možné ohrožení lidského zdraví již pominulo a že služba opět běžně funguje.

5. Příslušné orgány nebo jiné oprávněné orgány rozhodnou, jaká opatření podle odstavce 3 mají být provedena, s přihlédnutím k rizikům pro lidské zdraví, která by způsobilo přerušení dodávek nebo omezení používání vody určené k lidské spotřebě.

6. V případě nedodržení hodnot ukazatelů nebo specifikací stanovených v příloze I části C uváží členské státy, zda toto nedodržení představuje nějaké riziko pro lidské zdraví. Tam, kde je zapotřebí lidské zdraví ochránit, uskuteční nápravná opatření k obnovení jakosti vody určené k lidské spotřebě.

Článek 15

Odchylky

1. Členské státy mohou v řádně odůvodněných případech povolit odchylky od hodnot ukazatelů stanovených v příloze I části B nebo podle čl. 5 odst. 3 až do nejvyšší hodnoty těmito státy stanovené, za předpokladu, že tyto odchylky nepředstavují možné ohrožení lidského zdraví a že zásobování vodou určenou k lidské spotřebě nelze v dané oblasti zajistit žádnými jinými přiměřenými prostředky. Tyto odchylky se omezují na:

a) novou část povodí pro odběr vody určené k lidské spotřebě;

b) nový zdroj znečištění zjištěný v povodí odběru vody určené k lidské spotřebě nebo nově vyhledávané nebo zjištěné ukazatele, nebo

c) nepředvídatelnou a výjimečnou situaci ve stávající částí povodí pro odběr vody určené k lidské spotřebě, která by mohla vést k dočasnému omezenému překročení hodnot ukazatelů.

Odchylky uvedené v prvním pododstavci musí být omezeny na dobu co nejkratší a jejich platnost nepřesáhne tři roky. Před uplynutím doby, na kterou byla odchylka stanovena, provedou členské státy přezkum s cílem určit, zda bylo dosaženo dostatečného pokroku.

Za mimořádných okolností může členský stát povolit druhou odchylku, pokud jde o první pododstavec písm. a) a b). Pokud členský stát hodlá tuto druhou odchylku povolit, sdělí Komisi výsledky uvedeného přezkumu spolu s důvody, které ho k povolení druhé odchylky vedou. Platnost této druhé odchylky nepřesáhne tři roky.

2. Každá odchylka povolená v souladu s odstavcem 1 musí uvádět tyto údaje:

a) důvody pro odchylku;

b) dotčený ukazatel, relevantní výsledky monitorování z předchozího období a nejvyšší přípustnou hodnotu ukazatele podle dané odchylky;

c) zeměpisnou oblast, množství vody dodávané za den, dotčené obyvatelstvo a zda budou ovlivněni nějací relevantní provozovatelé potravinářských podniků;

d) vhodný plán monitorování, které může mít v případě potřeby zvýšenou četnost;

e) souhrn plánu nezbytných nápravných opatření, včetně časového rozvrhu prací, odhadu nákladů a ustanovení k přezkumu, a

f) dobu platnosti odchylky.

3. Pokud příslušné orgány považují vzniklé nedodržení některé z hodnot ukazatelů za bezvýznamné a pokud opatření provedená podle čl. 14 odst. 2 dostačují k nápravě vzniklého problému do 30 dnů, není nutno v odchylce uvést informace stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

V takovém případě stanoví příslušné orgány nebo jiné odpovědné subjekty v odchylce pouze nejvyšší přípustnou hodnotu dotčeného ukazatele a dobu, v níž musí být problém odstraněn.

4. Pokud nedodržení kterékoli z hodnot ukazatelů pro dané zásobování vodou trvá v součtu déle než 30 dnů za posledních dvanáct měsíců, nelze již použít odstavec 3.

5. Každý členský stát, který povolil odchylku ve smyslu tohoto článku, zajistí, aby byli obyvatelé, na které se tato odchylka vztahuje, o této odchylce a o jejích podmínkách neprodleně vhodným způsobem informováni. Navíc v případě potřeby zajistí, aby bylo poskytnuto poradenství skupinám obyvatel, pro které by daná odchylka mohla představovat zvláštní riziko.

Povinnosti uvedené v prvním pododstavci neplatí za okolností popsaných v odstavci 3, pokud příslušné orgány nerozhodnou jinak.

6. Tento článek se nevztahuje na vodu určenou k lidské spotřebě stáčenou do lahví nebo nádob.

Článek 16

Přístup k vodě určené k lidské spotřebě

1. Aniž je dotčen článek 9 směrnice 2000/60/ES a zásady subsidiarity a proporcionality, přijmou členské státy nezbytná opatření ke zlepšení nebo zachování přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro všechny, zejména pro zranitelné a marginalizované skupiny, jak je definují členské státy, přičemž zohlední místní, regionální a kulturní hlediska a okolnosti zásobování vodou.

Za tímto účelem členské státy:

a) identifikují osoby bez přístupu nebo s omezeným přístupem k vodě určené k lidské spotřebě, včetně zranitelných a marginalizovaných skupin, jakož i důvody, proč tento přístup nemají;

b) posoudí možnosti, jak přístup pro takové osoby zlepšit;

c) informují takové osoby o možnostech připojení k rozvodné síti nebo o alternativních způsobech přístupu k vodě určené k lidské spotřebě a

d) přijmou opatření, která považují za nezbytná a přiměřená k zajištění přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro zranitelné a marginalizované skupiny.

2. S cílem podpořit používání kohoutkové vody určené k lidské spotřebě členské státy zajistí, aby ve veřejných prostorách, je-li to technicky možné, byla nainstalována venkovní či vnitřní zařízení způsobem, který je přiměřený potřebnosti takových opatření, a s ohledem na zvláštní místní podmínky, jako je podnebí a zeměpisná charakteristika.

Členské státy mohou na podporu používání kohoutkové vody určené k lidské spotřebě přijmout rovněž následující opatření:

a) zvyšování informovanosti o nejbližších venkovních či vnitřních zařízeních;

b) zahájení kampaní, které mají občany informovat o jakosti této vody;

c) podpora poskytování této vody ve správních a jiných veřejných budovách;

d) podpora poskytování této vody zákazníkům v restauracích, jídelnách a stravovacích službách zdarma či za nízký servisní poplatek.

3. Členské státy zajistí, aby v zájmu provedení opatření uvedených v tomto článku bylo usnadněno poskytování nezbytné pomoci, jak ji vymezují členské státy, příslušným orgánům.

Článek 17

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici odpovídající a aktuální informace o vodě určené k lidské spotřebě v souladu s přílohou IV a při dodržení platných předpisů týkajících se ochrany údajů.

2. Členské státy zajistí, aby všechny osoby, jimž je dodávána voda určená k lidské spotřebě, i bez vyžádání obdržely pravidelně a nejméně jednou za rok v co nejvhodnější a snadno přístupné formě, například na faktuře nebo digitálními prostředky, jako jsou inteligentní aplikace:

a) informace o jakosti vody určené k lidské spotřebě, včetně indikátorových ukazatelů;

b) informace o ceně dodávané vody určené k lidské spotřebě za litr nebo metr krychlový;

c) informace o objemu vody spotřebované domácností, buď alespoň jednou za rok, nebo za zúčtovací období spolu s ročními trendy spotřeby domácností, pokud je to technicky proveditelné a pokud má tyto informace dodavatel vody k dispozici;

d) srovnání roční spotřeby vody domácnosti s průměrnou spotřebou domácností, pokud se použije v souladu s písmenem c);

e) odkaz na internetové stránky obsahující informace stanovené v příloze IV.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES.

Článek 18

Informace o monitorování provádění

1. Aniž jsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES, členské státy za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí:

a) vytvoří do 12. ledna 2029 soubor dat zahrnující informace o opatřeních přijatých za účelem zlepšení přístupu k vodě určené k lidské spotřebě a na podporu používání této vody v souladu s článkem 16 a o podílu obyvatel uvedených států, kteří mají přístup k vodě určené k lidské spotřebě, a následně tento soubor každých šest let aktualizují; to nezahrnuje vodu stáčenou do lahví nebo nádob;

b) vytvoří do 12. července 2027 soubor dat zahrnující informace o posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru prováděné v souladu s článkem 8 a následně tento soubor každých šest let aktualizují a vytvoří do 12. ledna 2029 soubor dat zahrnující informace o posouzení rizik domovních rozvodných systémů prováděné v souladu s článkem 10 a následně tento soubor každých šest let aktualizují; tyto soubory dat zahrnují tyto prvky:

i) informace o částech povodí souvisejících s místy odběru podle čl. 8 odst. 2 prvního pododstavce písm. a);

ii) výsledky monitorování provedeného podle čl. 8 odst. 2 prvního pododstavce písm. c) a čl. 10 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) a

iii) stručné informace o opatřeních přijatých podle čl. 8 odst. 4 a čl. 10 odst. 2 a 3, včetně informací o druhu přijatých opatření a pokroku dosaženém podle čl. 10 odst. 3 písm. f);

c) v případě překročení hodnot ukazatelů stanovených v příloze I částech A a B vytvoří a následně každoročně aktualizují soubor dat obsahující výsledky monitorování shromážděné v souladu s články 9 a 13, jakož i informace o nápravných opatřeních přijatých podle článku 14;

d) vytvoří a následně každoročně aktualizují soubor dat obsahující informace o událostech spojených s vodou určenou k lidské spotřebě, které bez ohledu na případné nedodržení hodnot ukazatelů představovaly možné riziko pro lidské zdraví, trvaly déle než deset po sobě následujících dnů a postihly nejméně 1 000 lidí, včetně příčin uvedených událostí a nápravných opatření přijatých podle článku 14, a

e) vytvoří a následně každoročně aktualizují soubor dat obsahující informace o všech odchylkách povolených v souladu s čl. 15 odst. 1, včetně informací uvedených v čl. 15 odst. 2.

Je-li to možné, použijí se k předkládání souborů dat uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce služby založené na prostorových datech vymezené v čl. 3 bodě 4 směrnice 2007/2/ES.

2. Členské státy zajistí, aby k souborům dat uvedeným v odstavci 1 měly přístup Komise, Evropská agentura pro životní prostředí a Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí.

3. Evropská agentura pro životní prostředí pravidelně či na žádost Komise zveřejňuje a aktualizuje celounijní přehled, který vychází z údajů shromážděných členskými státy.

Celounijní přehled zahrnuje, je-li to vhodné, ukazatele pro výstupy, výsledky a dopady této směrnice, mapy k celounijnímu přehledu a zprávy členských států o přehledu.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví formát a podrobnou úpravu předkládání informací podle odstavců 1 a 3, včetně podrobných požadavků, pokud jde o ukazatele, mapy k celounijnímu přehledu a zprávy členských států o přehledu uvedené v odstavci 3.Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 22.

5. Členské státy se mohou od tohoto článku odchýlit z kteréhokoliv důvodu uvedeného v čl. 13 odst. 1 směrnice 2007/2/ES.

Článek 19

Hodnocení

1. Komise provede hodnocení této směrnice do 12. ledna 2035. Toto hodnocení vychází mimo jiné z těchto prvků:

a) zkušeností získaných při provádění této směrnice;

b) souborů dat od členských států vytvořených podle čl. 18 odst. 1 a celounijních přehledů sestavených Evropskou agenturou pro životní prostředí podle čl. 18 odst. 3;

c) relevantních vědeckých, analytických, epidemiologických údajů;

d) případných doporučení WHO.

2. V rámci hodnocení se Komise zaměří zejména na tyto aspekty:

a) přístup založený na posouzení rizik stanovený v článku 7;

b) ustanovení týkající se přístupu k vodě určené k lidské spotřebě obsažená v článku 16;

c) ustanovení týkající se informací, které se mají poskytovat veřejnosti podle článku 17 a přílohy IV.

3. Komise do 12. ledna 2029 a poté podle potřeby předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možném ohrožení zdrojů vody určené k lidské spotřebě mikroplasty, léčivými přípravky a případně dalšími nově se vyskytujícími znečišťujícími látkami a o relevantních souvisejících možných zdravotních rizicích.

Článek 20

Přezkum a změna příloh

1. Nejméně jednou za pět let přezkoumá Komise přílohy I a II z hlediska vědeckého a technického pokroku, jakož i z hlediska přístupu členských států k bezpečnosti vody založeného na posouzení rizik a uvedeného v souborech dat vytvořených podle článku 18, a ve vhodných případech předloží legislativní návrh na změnu této směrnice.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 21 akty v přenesené pravomoci, kterými se mění příloha III, je-li nezbytné ji přizpůsobit vědeckému a technickému pokroku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 21 akty v přenesené pravomoci, jimiž změní hodnotu ukazatele bisfenolu A v příloze I části B v rozsahu nezbytném pro její přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku, především na základě probíhajícího přezkumu prováděného Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

Článek 21

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 3, čl. 11 odst. 5, 8 a 11, čl. 13 odst. 6 a čl. 20 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 12. ledna 2021. Komise vyhotoví zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 3, čl. 11 odst. 5, 8 a 11, čl. 13 odst. 6 a čl. 20 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 3, čl. 11 odst. 5, 8 a 11, čl. 13 odst. 6 a čl. 20 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 22

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 23

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy tyto sankce a opatření oznámí Komisi do 12. ledna 2023 a oznámí jí všechny jejich následné změny.

Článek 24

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 18, článkem 23 a přílohami I až V do 12. ledna 2023. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Přechodné období

1. Do 12. ledna 2026 přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby u vody určené k lidské spotřebě byly dodrženy hodnoty ukazatelů stanovené v příloze I části B pro bisfenol A, chlorečnany, chloritany, halogenoctové kyseliny, mikrocystin-LR, PFAS celkové, sumu PFAS a uran.

2. Do 12. ledna 2026 nejsou dodavatelé vody povinni při monitorování vody určené k lidské spotřebě v souladu s článkem 13 monitorovat ukazatele uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 26

Zrušovací ustanovení

1. Směrnice 98/83/ES, ve znění aktů uvedených v příloze VI části A, se zrušuje s účinkem od 13. ledna 2023, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států ohledně lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu směrnic stanovených v příloze VI části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou v příloze VII.

2. Odchylky povolené členskými státy podle čl. 9 odst. 1 směrnice 98/83/ES, jež jsou k 12. lednu 2023 stále použitelné, zůstávají použitelné až do skončení své platnosti. Platnost odchylek může být v souladu s článkem 15 této směrnice obnovena pouze tehdy, pokud dosud nebyla povolena druhá odchylka. V případě druhých odchylek, jež jsou ke 12. lednu 2021 stále použitelné, je možné nadále uplatnit právo požádat Komisi o třetí odchylku v souladu s čl. 9 odst. 2 směrnice 98/83/ES.

Článek 27

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 16. prosince 2020.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
Předseda	*Předseda*
D. M. SASSOLI	M. ROTH

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA HODNOTY UKAZATELŮ POUŽÍVANÉ K POSOUZENÍ JAKOSTI VODY URČENÉ K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ

Část A

Mikrobiologické ukazatele

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Intestinální enterokoky	0	KTJ/100 ml	Pro vodu stáčenou do lahví nebo nádob je jednotkou KTJ/250 ml.
Escherichia coli (E. coli)	0	KTJ/100 ml	Pro vodu stáčenou do lahví nebo nádob je jednotkou KTJ/250 ml

Část B

Chemické ukazatele

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Akrylamid	0,10	µg/l	Hodnota ukazatele 0,10 µg/l platí pro zbytkovou koncentraci monomeru ve vodě vypočtenou podle údajů o jeho maximálním uvolňování z odpovídajícího polymeru v kontaktu s vodou.
Antimon	10	µg/l	
Arzen	10	µg/l	
Benzen	1,0	µg/l	
Benzo(a)pyren	0,010	µg/l	
Bisfenol A	2,5	µg/l	
Bor	1,5	mg/l	V případě, že hlavním zdrojem vody dotčeného systému zásobování vodou je odsolená voda, nebo v oblastech, kde by geologické podmínky mohly vést k vysokým úrovním boru v podzemních vodách, se použije hodnota ukazatele 2,4 mg/l.
Bromičnany	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	
Chlorečnany	0,25	mg/l	Tam, kde se k dezinfekci vody určené k lidské spotřebě použije dezinfekční metoda, v jejímž důsledku vznikají chlorečnany, zejména oxid chloričitý, použije se hodnota ukazatele 0,70 mg/l. Členské státy usilují o dosažení nižší hodnoty, kde je to možné, bez snížení účinnosti dezinfekce. Tento ukazatel se stanovuje pouze v případech, že takové dezinfekční metody byly použity.
Chloritany	0,25	mg/l	Tam, kde se k dezinfekci vody určené k lidské spotřebě použije dezinfekční metoda, v jejímž důsledku vznikají chloritany, zejména oxid chloričitý, použije se hodnota ukazatele 0,70 mg/l. Členské státy usilují o dosažení nižší hodnoty, kde je to možné, bez snížení účinnosti dezinfekce. Tento ukazatel se stanovuje pouze v případech, že takové dezinfekční metody byly použity.

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Chrom	25	µg/l	Hodnota ukazatele 25 µg/l musí být dodržena nejpozději 12. ledna 2036. Do tohoto dne musí být hodnota ukazatele pro chrom 50 µg/l.
Měď	2,0	mg/l	
Kyanidy	50	µg/l	
1,2-Dichlorethan	3,0	µg/l	
Epichlorhydrin	0,10	µg/l	Hodnota ukazatele 0,10 µg/l platí pro zbytkovou koncentraci monomeru ve vodě vypočtenou podle údajů o jeho maximálním uvolňování z odpovídajícího polymeru v kontaktu s vodou.
Fluoridy	1,5	mg/l	
Halogenoctové kyseliny (HAA**s**)	60	µg/l	Tento ukazatel se stanovuje pouze v případech, že se k dezinfekci vody určené k lidské spotřebě používají dezinfekční metody, v jejichž důsledku mohou vznikat halogenoctové kyseliny (HAA). Jedná se o sumu těchto pěti reprezentativních látek: chloroctová, dichloroctová, trichloroctová, bromoctová a dibromoctová kyselina.
Olovo	5	µg/l	Hodnota ukazatele 5 µg/l musí být dodržena nejpozději 12. ledna 2036. Do tohoto dne musí být hodnota ukazatele pro olovo 10 µg/l.
			Po tomto dni musí být hodnota ukazatele 5 µg/l dodržena alespoň v místě dodávky do domovního rozvodného systému. Pro účely čl. 11 odst. 2 prvního pododstavce písm. b) se použije hodnota ukazatele 5 µg/l v kohoutku.
Rtuť	1,0	µg/l	
Mikrocystin-LR	1,0	µg/l	Tento ukazatel je nutné stanovit pouze v případě možného výskytu vodního květu v surové vodě (zvyšující se hustota buněk sinic nebo potenciál tvorby vodního květu).
Nikl	20	µg/l	

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Dusičnany	50	mg/l	Členské státy zajistí, aby byla splněna podmínka [dusičnany]/50 + [dusitany]/3 ≤ 1, kde hranaté závorky označují koncentrace dusičnanů (NO_3) a dusitanů (NO_2) v mg/l, a aby hodnota ukazatele 0,10 mg/l pro dusitany byla dodržena na výstupu z úpravny vody.
Dusitany	0,50	mg/l	Členské státy zajistí, aby byla splněna podmínka [dusičnany]/50 + [dusitany]/3 ≤ 1, kde hranaté závorky označují koncentrace dusičnanů (NO_3) a dusitanů (NO_2) v mg/l, a aby hodnota ukazatele 0,10 mg/l pro dusitany byla dodržena na výstupu z úpravny vody.
Pesticidy	0,10	µg/l	„Pesticidy“ se rozumějí: — organické insekticidy, — organické herbicidy, — organické fungicidy, — organické nematocidy, — organické akaricidy, — organické algicidy, — organické rodenticidy, — organické slimicidy, — příbuzné přípravky (mj. regulátory růstu) a jejich metabolity, jak jsou definovány v čl. 3 bodě 32 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ([1]), které jsou považovány za relevantní pro vodu určenou k lidské spotřebě. Metabolit pesticidu se považuje za relevantní pro vodu určenou k lidské spotřebě, existuje-li důvod se domnívat, že jeho přirozené vlastnosti jsou srovnatelné s vlastnostmi mateřské látky, pokud jde o účinek ve smyslu cílové aktivity původního pesticidu, nebo že představuje, buď sám o sobě, nebo produkty jeho přeměny pro spotřebitele zdravotní riziko.
			Hodnota ukazatele 0,10 µg/l platí pro každý jednotlivý pesticid. V případě aldrinu, dieldrinu, heptachloru a heptachlorepoxidu musí být hodnota ukazatele 0,030 µg/l.

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
			Členské státy definují směrnou hodnotu za účelem řízení výskytu nerelevantních metabolitů pesticidů ve vodě určené k lidské spotřebě. Monitorovat je třeba pouze pesticidy, u kterých je pravděpodobné, že se budou vyskytovat v daném systému zásobování vodou. Komise může na základě údajů hlášených členskými státy vytvořit databázi pesticidů a jejich relevantních metabolitů se zohledněním jejich možného výskytu ve vodě určené k lidské spotřebě.
Pesticidy celkem	0,50	µg/l	„Pesticidy celkem“ se rozumí součet všech jednotlivých pesticidů, definovaných v předešlém řádku, zjištěných a kvantifikovaných při monitorovacím postupu.
PFAS celkové	0,50	µg/l	„PFAS celkové“ se rozumí suma všech per- a polyfluorovaných alkylových sloučenin. Tato hodnota ukazatele se použije až poté, co budou v souladu s čl. 13 odst. 7 vypracovány technické pokyny pro monitorování tohoto ukazatele. Členské státy se pak mohou rozhodnout, že budou používat ukazatel „PFAS celkové“, ukazatel „suma PFAS“ nebo obojí.
Suma PFAS	0,10	µg/l	„Sumou PFAS“ se rozumí suma per- a polyfluorovaných alkylových sloučenin považovaných za znepokojivé, pokud jde o vodu určenou k lidské spotřebě, které jsou uvedeny na seznamu v příloze III části B bodě 3. Jedná se o dílčí skupinu látek zahrnutých do „sumy PFAS“, které obsahují perfluoroalkylovou skupinu se třemi a více uhlíky (tedy $-C_nF_{2n}-$, $n \geq 3$) nebo perfluoroalkyletherovou skupinu se dvěma a více uhlíky (tedy $-C_nF_{2n}OC_mF_{2m}-$, n a m ≥ 1).
Polycyklické aromatické uhlovodíky	0,10	µg/l	Součet koncentrací těchto určených sloučenin: benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benzo(ghi)perylen a indeno(1,2,3-cd)pyren.
Selen	20	µg/l	Pro oblasti, kde by geologické podmínky mohly vést k vysokým úrovním selenu v podzemních vodách, se použije hodnota ukazatele 30 µg/l.

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Tetrachlorethen a trichlorethen	10	µg/l	Součet koncentrací těchto dvou ukazatelů
Trihalogenmethany celkem	100	µg/l	Členské státy usilují o dosažení nižší hodnoty ukazatele, kde je to možné, bez snížení účinnosti dezinfekce. Jedná se o součet koncentrací těchto určených sloučenin: chloroform, bromoform, dibromchlormethan a bromdichlormethan.
Uran	30	µg/l	
Vinylchlorid	0,50	µg/l	Hodnota ukazatele 0,50 µg/l platí pro zbytkovou koncentraci monomeru ve vodě vypočtenou podle údajů o jeho maximálním uvolňování z odpovídajícího polymeru v kontaktu s vodou.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309. 24.11.2009, s. 1).

Část C

Indikátorové ukazatele

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Hliník	200	µg/l	
Amonné ionty	0,50	mg/l	
Chloridy	250	mg/l	Voda by neměla být korozivní.
Clostridium perfringens (včetně spór)	0	KTJ/100 ml	Tento ukazatel se stanoví, pokud z posouzení rizik vyplyne, že je to vhodné.
Barva	Pro spotřebitele přijatelné a bez abnormálních změn		
Konduktivita	2 500	µS cm^{-1} při 20 °C	Voda by neměla být agresivní.
Reakce vody	≥ 6,5 a ≤ 9,5	Jednotky pH	Voda by neměla být agresivní. Pro vodu nesycenou oxidem uhličitým stáčenou do lahví nebo nádob lze minimální hodnotu snížit na pH 4,5. Pro vodu stáčenou do lahví nebo nádob, která je přirozeně bohatá nebo uměle obohacena oxidem uhličitým, může být minimální hodnota nižší.
Železo	200	µg/l	
Mangan	50	µg/l	
Pach	Pro spotřebitele přijatelný a bez abnormálních změn		
Oxidovatelnost	5,0	mg/l O_2	Tento ukazatel není třeba stanovovat, pokud se provádí rozbor ukazatele TOC.
Sírany	250	mg/l	Voda by neměla být korozivní.
Sodík	200	mg/l	
Chuť	Pro spotřebitele přijatelné a bez abnormálních změn		
Počet kolonií při 22 °C	Bez abnormálních změn		
Koliformní bakterie	0	KTJ/100 ml	Pro vodu stáčenou do lahví nebo nádob je jednotkou KTJ/250 ml.
Celkový organický uhlík (TOC)	Bez abnormálních změn		Tento ukazatel není třeba stanovovat při zásobování s dodávkou méně než 10 000 m^3 vody denně.

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Zákal	Pro spotřebitele přijatelný a bez abnormálních změn		

Voda by neměla být agresivní ani korozivní. Týká se to zejména upravovaných vod (demineralizace, změkčování, membránové technologie, reverzní osmóza atd.).

Získává-li se voda určená k lidské spotřebě úpravou, která vodu významně demineralizuje nebo změkčuje, mohou být do vody přidávány vápenaté nebo hořečnaté soli ke zmenšení jakéhokoli negativního dopadu na zdraví, jakož i omezení korozivnosti nebo agresivnosti vody, a ke zlepšení chuti. Minimální koncentrace vápníku a hořčíku nebo celkového množství rozpuštěných minerálních látek ve změkčené nebo demineralizované vodě lze stanovit se zohledněním vlastností vody, která je takto upravována.

Část D

Ukazatele relevantní pro posouzení rizik domovních rozvodných systémů

Ukazatel	Hodnota ukazatele	Jednotka	Poznámky
Bakterie rodu Legionella	< 1 000	CFU/l	Tato hodnota ukazatele je stanovena pro účely článků 10 a 14. Opatření stanovená v uvedených článcích lze zvažovat i v případě, že této hodnoty ukazatele není dosaženo, například v případě infekcí a ohnisek nákaz. V takových případech by měl být zdroj infekce potvrzen a určen biologický druh *Legionella*.
Olovo	10	µg/l	Tato hodnota ukazatele je stanovena pro účely článků 10 a 14. Členské státy by měly vynaložit maximální úsilí s cílem dosáhnout do 12. ledna 2036 nižší hodnoty 5 µg/l.

PŘÍLOHA II

MONITOROVÁNÍ

ČÁST A

Obecné cíle a monitorovací programy pro vodu určenou k lidské spotřebě

1. Monitorovací programy zavedené podle čl. 13 odst. 2 pro vodu určenou k lidské spotřebě:

   a) ověřují, že opatření zavedená za účelem kontroly a řízení rizik pro lidské zdraví fungují účinně v celém řetězci zásobování vodou, od oblasti odběru přes úpravu a akumulaci po rozvod, a že voda určená k lidské spotřebě je v místech splnění požadavků zdravotně nezávadná a čistá;

   b) poskytují informace o jakosti vody dodávané k lidské spotřebě a prokazují, že jsou dodržovány povinnosti stanovené v článku 4 a hodnoty ukazatelů stanovené v souladu s článkem 5;

   c) určují nejvhodnější způsoby zmírňování rizik pro lidské zdraví.

2. Monitorovací programy zavedené podle čl. 13 odst. 2 obsahují alespoň jednu z následujících informací:

   a) sběr a rozbor bodových vzorků vody;

   b) měření zaznamenaná procesem průběžného monitorování.

   Kromě toho mohou monitorovací programy zahrnovat:

   a) kontroly záznamů funkčnosti a stavu údržby zařízení;

   b) kontroly území odběru a infrastruktury pro úpravu, akumulaci a rozvod, aniž jsou dotčeny požadavky na monitorování stanovené v čl. 8 odst. 2 prvním pododstavci písm. c) a čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci písm. b).

3. Monitorovací programy též zahrnují provozní monitorovací program, který poskytuje rychlý přehled provozní výkonnosti a problémů s jakostí vody a umožňuje rychlá předem naplánovaná nápravná opatření. Provozní monitorovací programy jsou specifické pro každý systém zásobování vodou, zohledňují výsledky identifikace nebezpečí a nebezpečných událostí a posouzení rizik systému zásobování vodou a jejich účelem je prokázat účinnost všech kontrolních opatření při odběru, úpravě, rozvodu a akumulaci vody.

   Součástí provozního monitorovacího programu je monitorování ukazatele zákalu na výstupu z úpravny vody s cílem pravidelně kontrolovat účinnost fyzikálního odstraňování nečistot filtračními procesy v souladu s referenčními hodnotami a četností kontrol uvedenými v následující tabulce (nevztahuje se na zdroje pozemní vody, kde je zákal způsoben přítomností železa a manganu):

Provozní ukazatel	Referenční hodnota
Zákal	0,3 NTU v 95 % vzorků a žádný nepřesahující 1 NTU
Objem vody denně dodávané či produkované v zásobované oblasti (v m^3)	Minimální četnost sběru a rozboru vzorků
≤ 1 000	Týdně
> 1 000 až ≤ 10 000	Denně
> 10 000	Průběžně

Součástí provozního monitorovacího programu je také monitorování následujících ukazatelů v surové vodě, aby se kontrolovala účinnost procesů úpravy zaměřené na mikrobiologická rizika:

Provozní ukazatel	Referenční hodnota	Jednotka	Poznámky
Somatické kolifágy	50 (v případě surové vody)	Plaky tvořící jednotky (PTJ)/100 ml	Tento ukazatel se stanoví, pokud z posouzení rizik vyplyne, že je to vhodné. Je-li zjištěna přítomnost v surové vodě v koncentraci > 50 PTJ/100 ml, měl by se rozbor provést po všech krocích úpravy, aby bylo možné určit hodnotu log odstranění prostřednictvím existujících bariér a posoudit, zda je riziko průniku patogenních virů skrze úpravu dostatečně pod kontrolou.

4. Členské státy zajistí, aby monitorovací programy byly průběžně revidovány a aktualizovány či potvrzovány nejméně jednou za šest let.

Část B

Ukazatele a četnost odběru vzorků

1. Seznam ukazatelů

Skupina A

Následující ukazatele (skupina A) se monitorují v souladu s četností monitorování stanovenou v bodě 2 tabulce 1:

a) *Escherichia coli* (*E. coli*), intestinální enterokoky, koliformní bakterie, počty kolonií při 22 °C, barva, zákal, chuť, pach, pH a konduktivita;

b) další ukazatele, které jsou označeny za relevantní v monitorovacím programu v souladu s čl. 5 odst. 3 a v případném posouzení rizik systému zásobování vodou provedeném v souladu s článkem 9 a s částí C této přílohy.

Za určitých okolností se do skupiny A zařadí následující ukazatele:

a) amonné ionty a dusitany, provádí-li se dezinfekce chloraminem;

b) hliník a železo, používají-li se jako koagulanty na úpravu vody.

Escherichia coli (*E. coli*) a intestinální enterokoky se považují za „klíčové ukazatele“ a četnost jejich monitorování nepodléhá snížení v důsledku posouzení rizik systému zásobování vodou provedeného v souladu s článkem 9 a s částí C této přílohy. Vždy se monitorují nejméně s četností uvedenou v bodě 2 tabulce 1.

Skupina B

K určení toho, že jsou všechny hodnoty ukazatelů podle této směrnice dodrženy, se všechny další ukazatele, které nejsou podrobeny rozboru v rámci skupiny A a stanoveny v souladu s článkem 5, s výjimkou ukazatelů uvedených v příloze I části D, monitorují alespoň s četností uvedenou v bodě 2 tabulce 1, ledaže se na základě posouzení rizik systému zásobování vodou provedeného v souladu s článkem 9 a s částí C této přílohy určí jiná četnost odběru vzorků.

2. Četnost odběru vzorků

Tabulka 1: Minimální četnost odběru vzorků a rozborů pro účely monitorování dodržování hodnot ukazatelů

<table>
<tr><th colspan="2">Objem vody denně dodávané či produkované v zásobované oblasti (viz poznámky 1 a 2) (v m³)</th><th>Ukazatele skupiny A počet vzorků ročně</th><th>Ukazatele skupiny B počet vzorků ročně</th></tr>
<tr><td></td><td>< 10</td><td>> 0 (viz poznámka 4)</td><td>> 0 (viz poznámka 4)</td></tr>
<tr><td>≥ 10</td><td>≤ 100</td><td>2</td><td>1 (viz poznámka 5)</td></tr>
<tr><td>> 100</td><td>≤ 1 000</td><td>4</td><td>1</td></tr>
<tr><td>> 1 000</td><td>≤ 10 000</td><td rowspan="3">4 pro prvních 1 000 m³/den + 3 pro každých dalších 1 000 m³/den včetně započatých z celkového objemu (viz poznámka 3)</td><td>1 pro prvních 1 000 m³/den + 1 pro každých dalších 4 500 m³/den včetně započatých z celkového objemu (viz poznámka 3)</td></tr>
<tr><td>> 10 000</td><td>≤ 100 000</td><td>3 pro prvních 10 000 m³/den + 1 pro každých dalších 10 000 m³/den včetně započatých z celkového objemu (viz poznámka 3)</td></tr>
<tr><td>> 100 000</td><td></td><td>12 pro prvních 100 000 m³/den + 1 pro každých dalších 25 000 m³/den včetně započatých z celkového objemu (viz poznámka 3)</td></tr>
</table>

Poznámka 1: Zásobovaná oblast je zeměpisně vymezená oblast, ve které je voda určená k lidské spotřebě dodávána z jednoho nebo více zdrojů a ve které je možno jakost vody považovat za přibližně stejnou.

Poznámka 2: Objemy se počítají jako průměrné hodnoty za kalendářní rok. Za účelem stanovení minimální četnosti lze místo objemu vody použít počet obyvatel v zásobované oblasti, přičemž se předpokládá spotřeba vody 200 litrů/(den na obyvatele).

Poznámka 3: Stanovená četnost se vypočte takto: např. 4 300 m^3/den = 16 vzorků pro ukazatele skupiny A (4 za prvních 1 000 m^3/den + 12 za dalších 3 300 m^3/den).

Poznámka 4: Pro dodavatele vody, v jejichž případě nebyla povolena výjimka podle čl. 3 odst. 3 písm. b), stanoví minimální četnost odběru vzorků pro ukazatele skupin A a B členské státy za předpokladu, že klíčové ukazatele jsou monitorovány alespoň jednou ročně.

Poznámka 5: Členské státy mohou snížit četnost odběru vzorků za předpokladu, že všechny ukazatele stanovené v souladu s článkem 5 jsou monitorovány alespoň jednou za šest let, jakož i v případech zahrnutí nového zdroje vody do systému zásobování vodou nebo provedení změn tohoto systému, v jejichž důsledku lze očekávat možný nepříznivý účinek na jakost vody.

ČÁST C

Posouzení a řízení rizik systému zásobování vodou

1. Na základě výsledků posouzení rizik systému zásobování vodou, jak stanoví článek 9, se seznam ukazatelů zohledněných během monitorování rozšíří a četnost odběru vzorků uvedená v části B se zvýší, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

   a) seznam ukazatelů či četnost stanovené v této příloze nestačí ke splnění povinností uložených podle čl. 13 odst. 1;

   b) pro účely čl. 13 odst. 5 je požadováno dodatečné monitorování;

   c) je nutné poskytnout záruky stanovené v části A bodě 1 písm. a);

   d) podle čl. 8 odst. 4 prvního pododstavce písm. a) je nutné zvýšit četnost odběru vzorků.

2. V důsledku provedení posouzení rizik systému zásobování vodou lze seznam ukazatelů zohledněných během monitorování a četnost odběru vzorků uvedené v části B omezit, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

   a) místo a četnost odběru vzorků se určí ve vztahu k původu ukazatele a k proměnlivosti jeho koncentrace a jejímu dlouhodobému trendu, s přihlédnutím k článku 6;

   b) má-li být snížena minimální četnost odběru vzorků některého ukazatele, jsou veškeré výsledky vzorků odebíraných v pravidelných intervalech v období nejméně tří let z míst odběru vzorků reprezentativních pro celou zásobovanou oblast nižší než 60 % hodnoty tohoto ukazatele;

   c) má-li být některý ukazatel vyřazen ze seznamu sledovaných ukazatelů, jsou veškeré výsledky vzorků odebíraných v pravidelných intervalech v období posledních tří let z míst odběru vzorků reprezentativních pro celou zásobovanou oblast nižší než 30 % hodnoty tohoto ukazatele;

   d) má-li být některý ukazatel vyřazen ze seznamu sledovaných ukazatelů, příslušné rozhodnutí vychází z výsledků posouzení rizik, přičemž zohlední výsledky monitorování zdrojů vody určené k lidské spotřebě a potvrdí, že lidské zdraví je chráněno před nepříznivými účinky jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě, jak stanoví článek 1;

   e) má-li být snížena četnost odběru vzorků některého ukazatele nebo má-li být některý ukazatel vyřazen ze seznamu sledovaných ukazatelů, posouzení rizik potvrdí, že není pravděpodobné, že by kterýkoli rozumně předvídatelný faktor způsobil zhoršení jakosti vody určené k lidské spotřebě.

   Jsou-li již ke 12. lednu 2021 dostupné výsledky monitorování prokazující, že podmínky stanovené v bodě 2 písm. b) až e) jsou splněny, mohou se tyto výsledky po provedení posouzení rizik systému zásobování vodou od uvedeného dne použít k přizpůsobení monitorování.

   Pokud byly úpravy monitorování v návaznosti na provedení posouzení rizik systému zásobování vodou již učiněny v souladu, mimo jiné, s částí C přílohy II směrnice 98/83/ES, mohou členské státy stanovit možnost potvrzení jejich platnosti, aniž by se vyžadovalo monitorování v souladu s bodem 2 písm. b) a c) po další období nejméně tří let z míst odběru vzorků reprezentativních pro celou zásobovanou oblast.

ČÁST D

Metody odběru vzorků a místa odběru vzorků

1. Místa odběru vzorků se stanoví tak, aby byl zajištěn soulad s čl. 6 odst. 1. V případě rozvodné sítě může členský stát pro určité ukazatele odebírat vzorky uvnitř zásobované oblasti nebo na výstupu z úpravny vody, jestliže lze prokázat, že by nedošlo k nepříznivé změně naměřených hodnot dotčených ukazatelů. Počty vzorků jsou časově i prostorově rozloženy pokud možno rovnoměrně.

2. Odběr vzorků v místě splnění požadavků musí splňovat tyto požadavky:

   a) vzorky pro ověřování souladu určitých chemických ukazatelů, zejména mědi, olova a niklu, se odebírají z kohoutku spotřebitelů bez předchozího odpuštění. Odebere se vzorek v objemu jednoho litru v náhodnou denní dobu. Alternativně mohou členské státy použít metody pevně stanovené doby stagnace, které lépe odrážejí jejich vnitrostátní situaci, jako je například průměrný týdenní odběr spotřebiteli, za předpokladu, že to na úrovni zásobované oblasti nevede k nižšímu počtu případů nesplnění požadavků, než kdyby se použila metoda náhodné denní doby;

   b) vzorky pro ověření souladu mikrobiologických ukazatelů v místě splnění požadavků jsou odebírány a zachází se s nimi v souladu s normou EN ISO 19458, účel odběru vzorků B.

3. Vzorky pro bakterie rodu *Legionella* v domovních rozvodných systémech se odebírají v místech, kde hrozí šíření bakterií rodu *Legionella,* v místech reprezentativních pro systémovou expozici této bakterii nebo v obou druzích míst. Členské státy vypracují pokyny týkající se metod odběru vzorků bakterií rodu *Legionella*.

4. Odběr vzorků v rozvodné síti, s výjimkou odběru vzorků z kohoutků spotřebitelů, musí být v souladu s normou ISO 5667-5. U mikrobiologických ukazatelů musí být vzorky v rozvodné síti odebírány a zpracovávány v souladu s normou EN ISO 19458, účel odběru vzorků A.

PŘÍLOHA III

SPECIFIKACE PRO ROZBORY UKAZATELŮ

Členské státy zajistí, aby metody rozboru používané pro účely monitorování a prokazování dodržování této směrnice, s výjimkou měření zákalu, byly validovány a dokumentovány v souladu s normou EN ISO/IEC 17025 či jinými rovnocennými normami přijatými na mezinárodní úrovni. Členské státy zajistí, aby laboratoře nebo smluvní strany laboratoří používaly postupy systému řízení jakosti v souladu s normou EN ISO/IEC17025 nebo jinými rovnocennými normami přijatými na mezinárodní úrovni.

Pro účely posouzení rovnocennosti alternativních metod s metodami stanovenými v této příloze mohou členské státy použít normu EN ISO 17994, která již byla stanovena jako norma rovnocennosti mikrobiologických metod, nebo normu EN ISO 16140 či jakékoli jiné podobné mezinárodně uznávané protokoly s cílem stanovit rovnocennost metod založených na jiných zásadách, než je kultivace, které jsou mimo oblast působnosti normy EN ISO 17994.

Pokud není dostupná metoda rozboru, která by splňovala minimální pracovní kritéria stanovená v části B, členské státy zajistí, aby monitorování bylo prováděno za využití nejlepších dostupných technik, které nevyžadují přílišné náklady.

Část A

Mikrobiologické ukazatele, pro které jsou stanoveny metody rozboru

Metody rozboru mikrobiologických ukazatelů jsou tyto:

a) *Escherichia coli* (*E. coli*) a koliformní bakterie (EN ISO 9308-1 nebo EN ISO 9308-2);

b) intestinální enterokoky (EN ISO 7899-2);

c) počty kolonií neboli heterotrofní bakterie stanovené jako počty kolonií (HPC) při 22 °C (EN ISO 6222);

d) *Clostridium perfringens* včetně spór (EN ISO 14189);

e) bakterie rodu *Legionella* (EN ISO 11731 za účelem prokázání dodržování hodnoty uvedené v příloze I části D);

pro účely ověřovacího monitorování založeného na posouzení rizik a na doplnění kultivačních metod lze použít i jiné metody, jako je norma ISO/TS 12869, rychlé kultivační metody, nekultivační metody a molekulární metody, zejména kvantitativní polymerázová řetězová reakce (qPCR);

f) somatické kolifágy;

pro účely provozního monitorování lze použít přílohu II část A, normu EN ISO 10705-2 a normu EN ISO 10705-3.

Část B

Chemické a indikátorové ukazatele, pro něž jsou stanoveny pracovní charakteristiky

1. Chemické a indikátorové ukazatele

Pro ukazatele uvedené v tabulce 1 této přílohy musí být použité metody rozboru přinejmenším schopny měřit koncentrace na úrovni hodnoty ukazatele s mezní hodnotou kvantifikace, jak je definována v čl. 2 bodě 2 směrnice Komise 2009/90/ES ([1]), nejvýše 30 % příslušné hodnoty ukazatele a nejistoty měření, jak je upřesněno v tabulce 1 této přílohy. Výsledek musí být vyjádřen za použití alespoň stejného počtu platných číslic, jak je uvedeno u hodnoty daného ukazatele v příloze I částech B a C této směrnice.

Nejistota měření stanovená v tabulce 1 nesmí být používána jako dodatečná tolerance, pokud jde o hodnoty ukazatelů stanovené v příloze I.

Tabulka 1: Minimální pracovní charakteristika „Nejistota měření“

Ukazatele	Nejistota měření (viz poznámka 1) % hodnoty ukazatele (kromě hodnoty pH)	Poznámky
Hliník	25	
Amonné ionty	40	
Akrylamid	30	
Antimon	40	
Arzen	30	
Benzo(a)pyren	50	Viz poznámka 2
Benzen	40	
Bisfenol A	50	
Bor	25	
Bromičnany	40	
Kadmium	25	
Chloridy	15	
Chlorečnany	40	
Chloritany	40	
Chrom	30	
Měď	25	
Kyanidy	30	Viz poznámka 3
1,2-Dichlorethan	40	
Epichlorhydrin	30	
Fluoridy	20	
Halogenoctové kyseliny	50	
Koncentrace vodíkových iontů (pH)	0,2	Viz poznámka 4

([1]) Směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod (Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36).

Ukazatele	Nejistota měření (viz poznámka 1) % hodnoty ukazatele (kromě hodnoty pH)	Poznámky
Železo	30	
Olovo	30	
Mangan	30	
Rtuť	30	
Mikrocystin-LR	30	
Nikl	25	
Dusičnany	15	
Dusitany	20	
Oxidovatelnost	50	Viz poznámka 5
Pesticidy	30	Viz poznámka 6
PFAS	50	
Polycyklické aromatické uhlovodíky	40	Viz poznámka 7
Selen	40	
Sodík	15	
Sírany	15	
Tetrachlorethen	40	Viz poznámka 8
Trichlorethen	40	Viz poznámka 8
Trihalomethany celkem	40	Viz poznámka 7
Celkový organický uhlík (TOC)	30	Viz poznámka 9
Zákal	30	Viz poznámka 10
Uran	30	
Vinylchlorid	50	

2. Poznámky k tabulce 1

Poznámka 1: Nejistota měření je nezáporný ukazatel, který charakterizuje rozptyl kvantitativních hodnot přisuzovaných měřené veličině na základě použitých informací. Pracovní kritérium pro nejistotu měření (k = 2) je procento hodnot ukazatelů uvedených v tabulce či jakákoli přísnější hodnota. Není-li stanoveno jinak, odhadne se nejistota měření na úrovni hodnoty ukazatele.

Poznámka 2: Nelze-li dosáhnout úrovně nejistoty měření, měla by být zvolena nejlepší dostupná technika (až 60 %).

Poznámka 3: Daná metoda stanoví celkové kyanidy ve všech formách.

Poznámka 4: Hodnota nejistoty měření se vyjadřuje v jednotkách pH.

Poznámka 5: Referenční metoda: EN-ISO 8467.

Poznámka 6: Pracovní charakteristiky pro jednotlivé pesticidy jsou orientační. U některých pesticidů lze dosáhnout nejistoty měření na úrovni pouhých 30 %, zatímco u řady pesticidů mohou být povoleny vyšší hodnoty, a to až do 80 %.

Poznámka 7: Pracovní charakteristiky platí pro jednotlivé specifikované látky na úrovni 25 % hodnoty ukazatele stanovené v příloze I části B.

Poznámka 8: Pracovní charakteristiky platí pro jednotlivé specifikované látky na úrovni 50 % hodnoty ukazatele stanovené v příloze I části B.

Poznámka 9: Nejistota měření by měla být odhadnuta na úrovni 3 mg/l celkového organického uhlíku (TOC). Ke specifikaci nejistoty zkušební metodiky se použijí pokyny EN 1484 ke stanovení TOC a rozpuštěného organického uhlíku (DOC).

Poznámka 10: Nejistota měření by měla být odhadnuta v souladu s normou EN ISO 7027 nebo s jinou rovnocennou standardní metodikou na úrovni 1,0 NTU (jednotky nefelometrického měření zákalu).

3. Suma PFAS

Níže uvedené látky se podrobují rozboru na základě technických pokynů vypracovaných v souladu s čl. 13 odst. 7:

— perfluorobutanová kyselina (PFBA),

— perfluoropentanová kyselina (PFPA),

— perfluorohexanová kyselina (PFHxA),

— perfluoroheptanová kyselina (PFHpA),

— perfluoroktanová kyselina (PFOA),

— perfluorononanová kyselina (PFNA),

— perfluorodekanová kyselina (PFDA),

— perfluoroundekanová kyselina (PFUnDA),

— perflurododekanová kyselina (PFDoDA),

— perflurotridekanová kyselina (PFTrDA),

— perfluorobutansulfonová kyselina (PFBS),

— perfluoropentansulfonová kyselina (PFPS),

— perfluorohexansulfonová kyselina (PFHxS),

— perfluoroheptansulfonová kyselina (PFHpS),

— perfluoroktansulfonová kyselina (PFOS),

— perfluorononansulfonová kyselina (PFNS),

— perfluorodekansulfonová kyselina (PFDS),

— perfluoroundekanová kyselina,

— perfluorododekansulfonová kyselina,

— perfluorotridekansulfonová kyselina.

Tyto látky se monitorují tehdy, pokud se při posouzení a řízení rizik částí povodí souvisejících s místy odběru provedeném v souladu s článkem 8 dospěje k závěru, že je pravděpodobný výskyt těchto látek v daném zdroji vody.

PŘÍLOHA IV

INFORMACE PRO VEŘEJNOST

Spotřebitelům se v uzpůsobené a uživatelsky přívětivé podobě zpřístupní online informace uvedené v následujících bodech a spotřebitelé mohou na základě odůvodněné žádosti získat přístup k těmto informacím jinými prostředky:

1) identifikace relevantního dodavatele vody, oblast a počet zásobovaných obyvatel a způsob výroby vody, včetně obecných informací o použitých způsobech úpravy a dezinfekce vody; členské státy se mohou od tohoto požadavku odchýlit v souladu s čl. 13 odst. 1 směrnice 2007/2/ES;

2) nejnovější výsledky monitorování ukazatelů uvedených v příloze I částech A, B a C, včetně četnosti monitorování a hodnot ukazatelů stanovených podle článku 5; výsledky monitorování nesmí být starší než jeden rok s výjimkou případů, kdy četnost monitorování stanovená touto směrnicí umožňuje jiný postup;

3) informace o následujících ukazatelích, které nejsou uvedeny v příloze I části C, a jejich hodnoty:

   a) tvrdost;

   b) minerály, anionty/kationty rozpuštěné ve vodě:

      — vápník Ca,

      — hořčík Mg,

      — draslík K;

4) v případě možného ohrožení lidského zdraví, jak je určeno příslušnými orgány nebo jinými relevantními subjekty v důsledku překročení hodnot ukazatelů stanovených v článku 5, informace o možném ohrožení lidského zdraví a související doporučení ohledně zdraví a spotřeby nebo odkaz na stránku, kde lze tyto informace nalézt;

5) relevantní informace o posouzení rizik systému zásobování vodou;

6) poradenství pro spotřebitele případně včetně toho, jak snížit spotřebu vody, jak používat vodu odpovědně v souladu s místními podmínkami a jak se vyvarovat zdravotních rizik souvisejících se stagnací vody;

7) v případě dodavatelů vody, kteří denně dodávají alespoň 10 000 m^3 nebo kteří zásobují alespoň 50 000 osob, každoroční informace o:

   a) celkové výkonnosti distribučního systému vodovodu, pokud jde o účinnost a míru úniků vody, jakmile jsou tyto informace k dispozici a nejpozději ke dni stanovenému v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci;

   b) vlastnické vztahy dodavatele vody k systému zásobování vodou;

   c) pokud jsou náklady pokryty ze systému sazeb, informace o struktuře sazby za metr krychlový vody, včetně fixních a variabilních nákladů a nákladů souvisejících s opatřeními podle článku 16, pokud je přijali dodavatelé vody;

   d) jsou-li k dispozici, souhrn stížností spotřebitelů obdržených dodavateli vody ohledně aspektů spadajících do oblasti působnosti této směrnice a statistické údaje o těchto stížnostech;

8) na základě odůvodněné žádosti je spotřebitelům umožněn přístup k historickým údajům ohledně informací v bodech 2 a 3 až za posledních deset let, jsou-li k dispozici, avšak ne dříve než 13. ledna 2023.

PŘÍLOHA V

ZÁSADY PRO STANOVENÍ METODIKY UVEDENÉ V ČLÁNKU 11

Skupiny materiálů

1. Organické materiály

Organické materiály jsou vyrobeny pouze z těchto látek:

a) výchozích látek uvedených na evropském seznamu povolených výchozích látek, který má sestavit Komise v souladu s čl. 11 odst. 2 prvním pododstavci písm. b), a

b) látek, u nichž neexistuje možnost, že látka a její reakční produkty se ve vodě určené k lidské spotřebě vyskytují v koncentracích vyšších než 0,1 µg/l, pokud není u určitých látek s přihlédnutím k jejich toxicitě zapotřebí přísnější hodnota.

Zkoušky organických materiálů se provádějí podle tabulky 1 v souladu se zkušebními metodami stanovenými v relevantních evropských normách, nebo, pokud tyto metody stanoveny nejsou, v souladu s mezinárodně nebo vnitrostátně uznávanou metodou a splňují požadavky v nich stanovené. Za tímto účelem se výsledky zkoušek z hlediska migrace látek převedou na odhadované koncentrace u kohoutku.

2. Kovové materiály

Použijí se pouze kovové materiály, které jsou uvedeny na evropském seznamu povolených směsí, který má sestavit Komise v souladu s čl. 11 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b). Omezení stanovená v evropském seznamu povolených látek pro směsi těchto materiálů, jejich použití v určitých výrobcích a používání těchto výrobků musí být dodržena.

Zkoušky kovových materiálů se provádějí podle tabulky 1 v souladu se zkušebními metodami stanovenými v relevantních evropských normách, nebo, pokud tyto metody stanoveny nejsou, v souladu s mezinárodně nebo vnitrostátně uznávanou metodou a splňují požadavky v ní stanovené.

3. Cementové materiály

Cementové materiály se vyrábějí pouze z jedné nebo více těchto složek:

a) organických složek uvedených na evropském seznamu povolených složek, který má sestavit Komise v souladu s čl. 11 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b);

b) organických složek, u nichž neexistuje možnost, že se tyto složky a jejich reakční produkty ve vodě určené k lidské spotřebě vyskytují v koncentracích vyšších než 0,1 µg/l, nebo

c) anorganických složek.

Zkoušky materiálů na bázi cementu se provádějí podle tabulky 1 v souladu se zkušebními metodami stanovenými v relevantních evropských normách, nebo, pokud tyto metody stanoveny nejsou, v souladu s mezinárodně nebo vnitrostátně uznávanou metodou a splňují požadavky v ní stanovené. Za tímto účelem se výsledky zkoušek z hlediska migrace látek převedou na odhadované koncentrace u kohoutku.

4. Smalty a keramické materiály

Smalty a keramické materiály se vyrábějí pouze z těch výchozích látek, které jsou zařazeny na evropský seznam povolených směsí, který má sestavit Komise v souladu s čl. 11 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b), po provedení posouzení prvků, které se používají ve složení těchto materiálů.

Zkoušky smaltů a keramických materiálů se provádějí podle tabulky 1 v souladu se zkušebními metodami stanovenými v relevantních evropských normách, nebo, pokud tyto metody stanoveny nejsou, v souladu s mezinárodně nebo vnitrostátně uznávanou metodou a splňují požadavky v ní stanovené. Za tímto účelem se výsledky zkoušek z hlediska migrace látek převedou na odhadované koncentrace u kohoutku.

5. Výjimky pro posouzení materiálů použitých v méně významných a sestavených dílech

V případě sestavených výrobků: podrobně se popíší méně významné díly, části a materiály a zkoušky se odpovídajícím způsobem omezí. Za tímto účelem se výrazem „méně významný“ rozumí míra vlivu na jakost pitné vody určené k lidské spotřebě, která nevyžaduje provedení zkoušek v plném rozsahu.

Tabulka 1: Zkoušky týkající se druhů materiálu

Kritéria	Organické materiály (viz poznámka 1)	Kovové materiály (viz poznámka 2)	Cementové materiály	Smalty a keramické materiály
Evropské seznamy povolených látek				
Evropské seznamy povolených výchozích látek organických materiálů	X	N.N.	X	N.N.
Evropské seznamy povolených a uznaných kovových směsí	N.N.	X	N.N.	N.N.
Evropské seznamy povolených složek cementových materiálů	N.N.	N.N.	X	N.N.
Evropský seznam povolených směsí pro smalty a keramické materiály	N.N.	N.N.	N.N.	X
Organoleptické zkoušky				
Pach a chuť	X	N.N.	X	N.N.
Barva a zákal	X	N.N.	X	N.N.
Obecná hygienická posouzení				
Vyluhování celkového organického uhlíku	X	N.N.	X	N.N.
Rezidua povrchové úpravy (kovy)	N.N.	X	N.N.	N.N.
Zkoušky migrace				
Relevantní ukazatele podle této směrnice	X	X	X	X
MTC_{tap} povolených látek	X	N.N.	X (viz poznámka 3)	N.N.
Původně nepředpokládané látky (GCMS)	X	N.N.	X (viz poznámka 3)	N.N.
Soulad s úrovněmi kontaminace	N.N.	X	N.N.	X
Podpora růstu mikroorganismů	X	N.N.	X (viz poznámka 3)	N.N.

N.N. není nutné

MTCtap: maximální přijatelná koncentrace v kohoutku (buď odvozená ze stanoviska Evropské agentury pro chemické látky za účelem zařazení látky na evropský seznam povolených látek, nebo založená na specifickém migračním limitu stanoveném v nařízení Komise (EU) č. 10/2011 [1] a předpokládající 10 % alokační faktor a spotřebu vody ve výši 2 l na den)

GCMS: plynová chromatografie s hmotnostní spektrometrií (screeningová metoda)

Poznámka 1: Zvláštní výjimky, které se stanoví v souladu s bodem 5 této přílohy.

Poznámka 2: Na kovy se organoleptické zkoušky nevztahují, neboť se všeobecně uznává, že pokud jsou dodrženy hodnoty ukazatelů stanovené v příloze I, není výskyt organoleptických problémů pravděpodobný.

Poznámka 3: V závislosti na existenci organických látek ve směsi.

[1] Nařízení Komise (EU) č. 10/2011 ze dne 14. ledna 2011 o materiálech a předmětech z plastů určených pro styk s potravinami (Úř. věst. L 12, 15.1.2011, s. 1).

PŘÍLOHA VI

Část A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 26)

Směrnice Rady 98/83/ES (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).	Pouze příloha II bod 29
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14).	Pouze příloha bod 2.2
Směrnice Komise (EU) 2015/1787 (Úř. věst. L 260, 7.10.2015, s. 6).	

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 26)

Směrnice	Lhůta pro provedení
98/83/ES	25. prosince 2000
(EU) 2015/1787	27. října 2017

PŘÍLOHA VII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 98/83/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 bod 2
–	Čl. 2 body 3 až 11
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
–	Čl. 3 odst. 2
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 3
Čl. 3 odst. 3	Čl. 3 odst. 4
–	Čl. 3 odst. 5 a 6
Čl. 4 odst. 1 a 2	Čl. 4 odst. 1 a 2
–	Čl. 4 odst. 3
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
–	Článek 7
–	Článek 8
–	Článek 9
–	Článek 10
–	Článek 11
–	Článek 12
Čl. 7 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 13 odst. 2 návětí
–	Čl. 13 odst. 2 písm. a) až e)
Čl. 7 odst. 3	Čl. 13 odst. 3
Čl. 7 odst. 4	–
Čl. 7 odst. 5 a 6	Čl. 13 odst. 4 a 5
–	Čl. 13 odst. 6 až 8
Čl. 8 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec
–	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 3	Čl. 14 odst. 3 třetí pododstavec
–	Čl. 14 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 4	Čl. 14 odst. 5
Čl. 8 odst. 5	–
Čl. 8 odst. 6	Čl. 14 odst. 6
Čl. 8 odst. 7	Čl. 14 odst. 4 návětí a písm. a)

Směrnice 98/83/ES	Tato směrnice
–	Čl. 14 odst. 4 písm. b) a c)
Čl. 9 odst. 1 první věta	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec návětí
–	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec písm. a) až c)
Čl. 9 odst. 1 druhá věta	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 1 třetí věta	Čl. 15 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 9 odst. 2	–
Čl. 9 odst. 3 až 6	Čl. 15 odst. 2 až 5
Čl. 9 odst. 7	Čl. 18 odst. 1 písm. e)
Čl. 9 odst. 8	Čl. 15 odst. 6
–	Článek 16
Článek 10	–
Článek 11	Článek 20
Článek 12	Článek 22
Čl. 13 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
–	Čl. 17 odst. 2 a 3
Čl. 13 odst. 2 až 6	–
–	Čl. 18 odst. 1 první pododstavec písm. a) až d)
–	Čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec
–	Čl. 18 odst. 2 až 5
–	Článek 19
–	Článek 21
–	Článek 23
–	Článek 25
Článek 14	–
Článek 15	–
Článek 16	Článek 26
Článek 17	Článek 24
Článek 18	Článek 27
Článek 19	Článek 28
Příloha I část A	Příloha I část A
Příloha I část B	Příloha I část B
Příloha I část C	Příloha I část C
–	Příloha I část D
Příloha II část A body 1 a 2	Příloha II část A body 1 a 2
Příloha II část A bod 3	–
–	Příloha II část A bod 3

Směrnice 98/83/ES	Tato směrnice
Příloha II část A bod 4	Příloha II část A bod 4
Příloha II část B bod 1	–
Příloha II část B bod 2	Příloha II část B bod 1
Příloha II část B bod 3	Příloha II část B bod 2
Příloha II část C	Příloha II část C
Příloha II část D body 1 a 2	Příloha II část D body 1 a 2
–	Příloha II část D bod 3
Příloha II část D bod 3	Příloha II část D bod 4
Příloha III úvod, první odstavec	Příloha III úvod, první odstavec
–	Příloha III úvod, druhý odstavec
Příloha III úvod, druhý odstavec	Příloha III úvod, třetí odstavec
Příloha III část A první a druhý odstavec	–
Příloha III část A třetí odstavec písm. a) až f)	Příloha III část A
Příloha III část B bod 1 první odstavec	Příloha III část B bod 1 první odstavec
Příloha III část B bod 1 druhý odstavec	–
Příloha III část B bod 1 třetí odstavec a tabulka 1	Příloha III část B bod 1 druhý odstavec a tabulka 1
Příloha III část B bod 1 tabulka 2	–
Příloha III část B bod 2	Příloha III část B bod 2
–	Příloha III část B bod 3
Příloha IV	–
Příloha V	Příloha VII
–	Příloha IV
–	Příloha V
–	Příloha VI

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/2185,

ze dne 18. prosince 2020

o podpisu Dobrovolné dohody o partnerství mezi Evropskou unií a Honduraskou republikou pro prosazování práva a správu v oblasti lesnictví a obchod s dřevařskými výrobky vstupujícími na území Evropské unie jménem Unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V květnu 2003 přijala Komise sdělení Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Prosazování práva, správa a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT): návrh akčního plánu EU". Akční plán uvedený v tomto sdělení (dále jen „akční plán FLEGT") vyzval k přijetí opatření pro boj proti nezákonné těžbě dřeva formou uzavírání dobrovolných dohod o partnerství se zeměmi produkujícími dřevo. Závěry Rady ohledně uvedeného akčního plánu FLEGT byly přijaty v říjnu 2003 a dne 11. července 2005 přijal Evropský parlament k této věci usnesení.

(2) Dne 5. prosince 2005 Rada pověřila Komisi, aby zahájila jednání se zeměmi produkujícími dřevo o dohodách o partnerství s cílem provést akční plán FLEGT.

(3) Dne 20. prosince 2005 Rada přijala nařízení (ES) č. 2173/2005 ([1]), které zavedlo režim licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Unie ze zemí, s nimiž Unie uzavřela dobrovolné dohody o partnerství.

(4) Jednání s Honduraskou republikou o Dobrovolné dohodě o partnerství mezi Evropskou unií a Honduraskou republikou pro prosazování práva a správu v oblasti lesnictví a obchod s dřevařskými výrobky vstupujícími na území Evropské unie (dále jen „dohoda") byla úspěšně uzavřena parafováním dohody dne 14. června 2018.

(5) Dohoda by měla být podepsána jménem Unie s výhradou jejího uzavření k pozdějšímu datu,

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 ze dne 20. prosince 2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství (Úř. věst. L 347, 30.12.2005, s. 1).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Dobrovolné dohody o partnerství mezi Evropskou unií a Honduraskou republikou pro prosazování práva a správu v oblasti lesnictví a obchod s dřevařskými výrobky vstupujícími na území Evropské unie se schvaluje jménem Unie s výhradou jejího uzavření ([2])

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat tuto dohodu jménem Unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 18. prosince 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH

([2]) Znění dohody bude zveřejněno společně s rozhodnutím o jejím uzavření.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/2186,

ze dne 17. prosince 2020

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve smíšeném výboru zřízeném Dohodou o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, pokud jde o praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv zástupců Unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 50 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „dohoda o vystoupení") byla uzavřena Unií rozhodnutím Rady (EU) 2020/135 ([1]) dne 30. ledna 2020 a vstoupila v platnost dne 1. února 2020.

(2) Článek 166 dohody o vystoupení zmocňuje smíšený výbor zřízený článkem 164 dohody o vystoupení (dále jen „smíšený výbor") k přijímání rozhodnutí ohledně všech záležitostí, u nichž to dohoda o vystoupení stanoví. Nedílnou součástí dohody o vystoupení je Protokol o Irsku/Severním Irsku (dále jen „protokol").

(3) Ustanovení čl. 12 odst. 2 protokolu stanoví právo Unie účastnit se jakékoliv činnosti Spojeného království v souvislosti s prováděním a uplatňováním ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost protokol stanoví, jakož i činnosti související s prováděním a uplatňováním článku 5 protokolu. Konkrétně stanoví právo požadovat od orgánů Spojeného království informace týkající se této činnosti a žádat uvedené orgány o provedení kontrolních opatření.

(4) Ustanovení čl. 12 odst. 3 protokolu stanoví, že smíšený výbor přijme rozhodnutí, kterým se stanoví praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv, která protokol v tomto ohledu přiznává. Tato pracovní ujednání by měla zajistit, aby zástupci Unie mohli účinně vykonávat práva stanovená v čl. 12 odst. 2 protokolu.

(5) Přítomnost Unie stanovená v protokolu musí zohlednit jedinečné okolnosti na irském ostrově a práva zástupců Unie by měla být vykonávána s řádným ohledem na respektování zahraniční svrchovanosti, a zejména na Velkopáteční neboli Belfastskou dohodu ze dne 10. dubna 1998.

([1]) Rozhodnutí Rady (EU) 2020/135 ze dne 30. ledna 2020 o uzavření Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 1).

(6) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat ve smíšeném výboru jménem Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve smíšeném výboru zřízeném článkem 164 dohody o vystoupení, pokud jde o praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv zástupců Unie uvedených v čl. 12 odst. 2 protokolu, vychází z návrhu rozhodnutí smíšeného výboru připojeného k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Rozhodnutí smíšeného výboru bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 17. prosince 2020.

Za Radu
předsedkyně
S. SCHULZE

NÁVRH

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU O VYSTOUPENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA Z EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII č.. …/2020

ze dne …

kterým se stanoví praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv zástupců Unie uvedených v čl. 12 odst. 2 Protokolu o Irsku/Severním Irsku

SMÍŠENÝ VÝBOR,

S ohledem na Protokol o Irsku/Severním Irsku, připojený k Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 12 odst. 3 tohoto protokolu,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

1. Tímto rozhodnutím se stanoví praktická pracovní ujednání týkající se výkonu práv Unie uvedených v čl. 12 odst. 2 Protokolu o Irsku/Severním Irsku (dále jen „protokol“) prostřednictvím jejích zástupců.

2. Pro účely tohoto rozhodnutí se „dotčenou činností“ rozumí veškerá činnost orgánů Spojeného království související s prováděním a uplatňováním ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost protokol stanoví, jakož i činnosti související s prováděním a uplatňováním článku 5 protokolu podle čl. 12 odst. 2 protokolu, včetně rozhodnutí smíšeného výboru přijatých na základě článku 5.

Článek 2

Zástupci Unie

1. Unie zajistí, aby její zástupci, kteří vykonávají práva podle čl. 12 odst. 2 protokolu, jednali v dobré víře a úzce spolupracovali a komunikovali s orgány Spojeného království vykonávajícími dotčenou činnost.

2. Zástupci Unie vykonávající práva podle čl. 12 odst. 2 protokolu nesmějí vykonávat žádnou činnost, která se netýká výkonu těchto práv.

3. Zástupci Unie při výkonu svého práva účastnit se zohlední pokyny, které jim sdělí orgány Spojeného království a které se týkají jejich bezpečnosti a bezpečnosti druhých. Dodržují veškeré požadavky, které jim v soualdu s právem uložily orgány Spojeného království odpovědné za prosazování práva, s výhradou části třetí hlavy XII a hlavy XIII (článků 120 a 121) dohody o vystoupení.

4. Unie zajistí, aby její zástupci nesměli sdělovat informace, které se dozvěděli při výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu, jinak než orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a orgánům Spojeného království, ledaže jim k tomu příslušný orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie udělil souhlas.

5. Zástupci Unie mají právo být přítomni při dotčené činnosti ve Spojeném království, a to i na všech místech, kde zboží nebo zvířata prostřednictvím přístavů nebo letišť vstupují do Severního Irska nebo jej opouštějí. Zástupci Unie smějí přistupovat k zařízením uvedeným v čl. 3 odst. 1, pouze pokud jsou přítomni zástupci orgánů Spojeného království

a používají tato zařízení pro účely výkonu dotčené činnosti, nebo má-li být zařízení jinak pro tento účel provozuschopné. Zástupci Unie mohou doprovázet zástupce orgánů Spojeného království, kdykoli zástupci orgánů Spojeného království vykonávají jakoukoli dotčenou činnost, včetně inspekcí na jiných místech, než jsou místa uvedená v předchozí větě.

6. Spojené království umožní přítomnost zástupců Unie vykonávajících práva podle čl. 12 odst. 2 protokolu a poskytne veškeré vybavení, potřeby a další zařízení, jako jsou náležitě vybavené pracovní stanice a odpovídající IT připojení, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů.

7. Archivy Unie, pokud jde o veškeré informace týkající veškeré dotčené činnosti, jsou nedotknutelné.

8. Zástupcům Unie přítomným ve Spojeném království nesmí být bráněno ve volném pohybu ve Spojeném království pro účely výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu.

9. Při výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu musí mít zástupci Unie při sobě identifikační průkaz s fotografií obsahující jejich jméno, funkci a orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie. Unie vydává tyto identifikační průkazy podle vzoru, který Unie sdělí Spojenému království do jednoho měsíce od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost.

10. Po příjezdu do místa výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu předloží zástupce Unie identifikační průkaz uvedený v odstavci 9. S výhradou odstavce 3 je tomuto zástupci Unie, jakmile řádně prokáže svou totožnost, ihned umožněn přístup do zařízení.

11. Zástupci Unie jsou za účelem výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu oprávněni cestovat do Spojeného království bez předchozího oznámení nebo souhlasu. Mohou cestovat do Spojeného království za použití průkazu vydaného Unií.

12. Zástupci Unie ve Spojeném království za účelem výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu nepodléhají spolu se svými manželi, či manželkami a vyživovanými rodinnými příslušníky předpisům omezujícím přistěhovalectví a požadavkům na přihlašování cizinců.

13. Během pobytu ve Spojeném království za účelem výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu požívají zástupci Unie v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací se sídlem ve Spojeném království a jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie nebo členské státy. Tyto výsady a daňové imunity se nevztahují na zástupce Unie, pokud je britským státním příslušníkem (jiným než britským státním příslušníkem, který je rovněž státním příslušníkem některého členského státu Unie a v době jmenování nepobýval ve Spojeném království) nebo má ve Spojeném království trvalý pobyt.

14. Během pobytu ve Spojeném království za účelem výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu požívají zástupci Unie práva bezcelně dovážet a zpětně vyvážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby, včetně motorových vozidel.

15. Činnost zástupců Unie ve Spojeném království podle čl. 12 odst. 2 protokolu se pro účely části třetí hlavy XII a hlavy XIII (článků 120 a 121) dohody o vystoupení považuje za činnost Unie podle dohody o vystoupení.

Článek 3

Kontaktní místa

1. Spojené království poskytne Unii seznam orgánů, které vykonávají dotčenou činnost, a jejich zařízení.

Spojené království určí kontaktní místo pro každý z orgánů uvedených v prvním pododstavci a poskytne Unii příslušné kontaktní údaje.

2. Spojené království neprodleně sdělí Unii veškeré změny seznamu uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci nebo jakoukoli změnu kontaktního místa či kontaktních údajů.

3. Unie určí kontaktní místo pro účely odstavce 2.

Článek 4

Postupy vyžádání informací

1. Zástupce nebo (v příslušných případech) kontaktní místo Spojeného království odpoví na každou žádost o informace bezodkladně, čímž poskytne zástupci Unie dostatek času na posouzení informací pro účely výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu.

2. Pokud se orgány Spojeného království domnívají, že žádost o informace nebo relevantnost takové žádosti nejsou jasné nebo že rozsah požadovaných informací by vedl k nadměrné zátěži při vyhovění žádosti, mohou požádat zástupce Unie, který žádost učinil, o vyjasnění nebo upřesnění jejího rozsahu.

3. Při výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu a s náležitým ohledem na své povinnosti uvedené v čl. 2 odst. 1 tohoto rozhodnutí mají zástupci Unie právo přezkoumávat dokumenty a záznamy, které mají v držení orgány Spojeného království a které obsahují informace týkající se dotčené činnosti, a v případě potřeby pořizovat jejich kopie. Unie tyto informace chrání v souladu s čl. 2 odst. 4.

4. Zástupci Unie mohou požádat, aby orgány Spojeného království vykonávající dotčenou činnost poskytly o této činnosti relevantní informace.

Článek 5

Elektronický přístup k příslušným informačním systémům, databázím a sítím

1. Na žádost Unie poskytne Spojené království zástupcům Unie průběžný a nepřetržitý elektronický přístup v reálném čase k příslušným informacím obsaženým v sítích, informačních systémech a databázích Spojeného království a ve vnitrostátních modulech Spojeného království v rámci systémů Unie (dále jen „informační systémy“) uvedených v příloze 1 v rozsahu nezbytném k tomu, aby zástupci Unie mohli vykonávat práva podle čl. 12 odst. 2 protokolu. Unie zajistí, aby její zástupci chránili tyto informace v souladu s odstavci 3 a 4.

2. Na žádost Unie poskytne Spojené království zástupcům Unie také elektronický přístup k příslušným informacím obsaženým v informačních systémech uvedených v příloze 2, a to v rozsahu nezbytném k tomu, aby zástupci Unie mohli vykonávat práva podle čl. 12 odst. 2 protokolu. Unie zajistí, aby její zástupci chránili tyto informace v souladu s odstavci 3 a 4.

3. Poskytnutí přístupu, který lze rovněž vykonávat na dálku, je podmíněno tím, že zástupci Unie dodržují bezpečnostní a jiné požadavky na uživatele každého z těchto informačních systémů.

4. Unie zajistí, aby její zástupci mohli využívat informace uvedené v odstavcích 1 a 2 pouze pro účely výkonu práv podle čl. 12 odst. 2 protokolu. Unie zajistí, aby její zástupci nesdělili informace zpřístupněné podle odstavců 1 a 2 jinak než orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a orgánům Spojeného království, ledaže jim k tomu celní orgány Spojeného království a příslušný orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie udělily souhlas. Celní orgány Spojeného království mohou odmítnout udělit souhlas k takovému sdělení pouze z řádně uvedených důvodů.

5. Spojené království sdělí Unii veškeré změny týkající se existence, oblasti působnosti nebo provozu informačních systémů uvedených v přílohách 1 a 2 v dostatečném předstihu před tím, než tyto změny nabydou účinku.

Článek 6

Postupy vyžádání kontrolních opatření

1. Zástupci Unie mohou v jednotlivých případech požádat o kontrolní opatření, a to ústně i písemně. V žádostech musí být řádně uvedeny důvody žádosti o konkrétní kontrolní opatření. Žádosti jsou obvykle adresovány kontaktní osobě příslušného orgánu Spojeného království, ale ústní žádosti mohou být rovněž adresovány zástupci orgánů Spojeného království.

2. Orgány Spojeného království bezodkladně provedou požadované kontrolní opatření.

3. Pokud se orgány Spojeného království domnívají, že důvody, které zástupci Unie ve své žádosti uvedli, jsou nedostatečné nebo nejasné, mohou orgány Spojeného království požádat zástupce Unie, aby své důvody podrobněji objasnili nebo vysvětlili.

Článek 7

Smíšený výbor přezkoumá toto rozhodnutí nejpozději [tři] roky od jeho vstupu v platnost a na žádost Unie nebo Spojeného království.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dne 1. ledna 2021.

V … dne …

Za smíšený výbor
spolupředsedové

PŘÍLOHA 1

Informační systémy obsahující informace nezbytné pro provádění právních předpisů Unie uvedených v čl. 5 odst. 3 první větě protokolu a v čl. 5 odst. 1 a 2 protokolu

— CDS (*Customs Declarations Service*), včetně rizikových profilů a informací o předložení a dočasném uskladnění zboží, jsou-li k dispozici

— GVMS (*Goods Vehicle Movement Service*)

— FTS (*Freight Targeting System*), včetně informací získaných náhradními způsoby v souvislosti s prohlášením Spojeného království o vývozních prohlášeních

— Vnitrostátní doména systému ICS (*Import Control System*) pro Severní Irsko, včetně rizikových profilů

— Národní doména systému NCTS (*New Computerised Transit System*) pro Severní Irsko

Jiné systémy, které orgány Spojeného království používají k provádění čl. 5 odst. 2 a 4 a čl. 6 odst. 1 protokolu, včetně informací o povoleních (povolení a rozhodnutí relevantní pro celní kodex Unie a protokol).

PŘÍLOHA 2

Jiné informační systémy obsahující informace potřebné pro provádění dotčené činnosti

— Vnitrostátní doména systému EMCS (Excise Movement and Control System)

— Vnitrostátní doména systému VIES (VAT Information Exchange System) a veškeré přímo relevantní databáze Spojeného království za účelem nahlížení do registračních údajů obchodníků ze Severního Irska a informací, které obchodníci ze Severního Irska poskytli daňové správě Spojeného království o zdanitelných transakcích v souvislosti s pořízením zboží uvnitř EU, které se uskutečnily v Severním Irsku a které musí obchodníci ze Severního Irska deklarovat

— Vnitrostátní doména jednotného správního místa (též pro dovoz) – IOSS (Import One Stop Shop) a OSS (One Stop Shop)

— Vnitrostátní doména systému VAT Refund

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/2187,

ze dne 22. prosince 2020

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v regionálním řídícím výboru Dopravního společenství, pokud jde o přijetí rozpočtu Dopravního společenství na rok 2021

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 a čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie podepsala Smlouvu o založení Dopravního společenství v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2017/1937 ([1]). Tato smlouva byla schválena Unií rozhodnutím Rady (EU) 2019/392 ([2]) dne 4. března 2019. Vstoupila v platnost dne 1. května 2019.

(2) Podle článku 35 Smlouvy o založení Dopravního společenství regionální řídící výbor (dále jen „řídící výbor“) každoročně přijímá rozpočet Dopravního společenství. Podle článku 35 Smlouvy o založení Dopravního společenství je regionální řídící výbor rovněž zmocněn přijímat rozhodnutí, kterými se stanoví postup plnění rozpočtu.

(3) Řídící výbor má přijmout rozhodnutí o rozpočtu Dopravního společenství pro rok 2021 během zasedání v prosinci roku 2020, nebo na následujícím zasedání, nebude-li tento bod zařazen na pořad jednání prvně uvedeného zasedání.

(4) Navrhovaný rozpočet Dopravního společenství na rok 2021 je nezbytný pro řádné fungování orgánů Dopravního společenství. Pokrývá náklady na lidské zdroje, cestovní výdaje, IT vybavení a software, jakož i operační výdaje, jako jsou studie, technická pomoc a organizace konferencí a zasedání.

(5) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie v řídícím výboru, jelikož toto rozhodnutí je nezbytné pro fungování stálého sekretariátu Dopravního společenství a bude mít právní účinky vůči Unii,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat v regionálním řídícím výboru Dopravního společenství, pokud jde o rozpočet Dopravního společenství na rok 2021, vychází z návrhu rozhodnutí řídícího výboru ([3]).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 22. prosince 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH

([1]) Rozhodnutí Rady (EU) 2017/1937 ze dne 11. července 2017 o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Smlouvy o založení Dopravního společenství (Úř. věst. L 278, 27.10.2017, s. 1).

([2]) Rozhodnutí Rady (EU) 2019/392 ze dne 4. března 2019 o uzavření Smlouvy o založení Dopravního společenství jménem Evropské unie (Úř. věst. L 71, 13.3.2019, s. 1).

([3]) Viz dokument 11356/20 na: http://register.consilium.europa.eu.

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2020/2188,

ze dne 22. prosince 2020,

kterým se mění společná akce 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 42 odst. 4 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 10. listopadu 2008 přijala Rada společnou akci 2008/851/SZBP ([1]) o zřízení vojenské operace EU Atalanta.

(2) Dne 30. července 2018 byla rozhodnutím Rady (SZBP) 2018/1083 ([2]) společná akce 2008/851/SZBP pozměněna a Atalanta byla prodloužena do 31. prosince 2020.

(3) Úmluva OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami, podepsaná dne 20. prosince 1988, stanoví, že smluvní strany mají v souladu s mezinárodním mořským právem v nejvyšší možné míře spolupracovat s cílem potlačit nedovolený obchod po moři.

(4) Dne 15. listopadu 2019 Rada bezpečnosti OSN v rezoluci 2498 (2019) znovu potvrdila, že všechny státy mají za účelem nastolení míru a stability v Somálsku uplatňovat embargo na zbraně a vojenské vybavení do Somálska, které bylo původně uloženo bodem 5 její rezoluce 733 (1992) a body 1 a 2 její rezoluce 1425 (2002).

(5) Ve své rezoluci 2498 (2019) Rada bezpečnosti OSN rovněž odsoudila veškerý vývoz dřevěného uhlí ze Somálska, který je v rozporu s úplným zákazem vývozu dřevěného uhlí, a znovu potvrdila své rozhodnutí týkající se zákazu dovozu a vývozu dřevěného uhlí ze Somálska, jak je uvedeno v bodě 22 její rezoluce 2036 (2012) a v bodech 11 až 21 její rezoluce 2182 (2014).

(6) Dne 4. prosince 2019 Rada bezpečnosti OSN v rezoluci 2500 (2019) opětovně vyzvala státy a regionální organizace, které tak mohou učinit, aby se zapojily do boje proti pirátství a ozbrojeným loupežím na moři u pobřeží Somálska, vyzvala všechny státy, aby spolupracovaly při vyšetřování a stíhání všech osob, které jsou za takové činy odpovědné nebo jsou s nimi spojeny, a ocenila úspěšné stíhání případů pirátství Seychelami.

(7) Ve své rezoluci 2500 (2019) Rada bezpečnosti OSN dále vyjádřila vážné znepokojení nad zprávami o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu ve výlučné ekonomické zóně Somálska a uznala, že nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov může přispívat k destabilizaci pobřežních komunit.

(8) Dne 25. února 2020 dosáhla plné operační schopnosti operace Agénor, která je vojenskou složkou iniciativy pod evropským vedením zaměřené na informovanost o situaci na moři v Hormuzském průlivu (EMASOH).

([1]) Společná akce Rady 2008/851/SZBP ze dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska (Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33).

([2]) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1083 ze dne 30. července 2018, kterým se mění společná akce 2008/851/SZBP o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska. (Úř. věst. L 194, 31.7.2018, s. 142).

(9) Dne 12. listopadu 2020 Rada bezpečnosti OSN v rezoluci 2551 (2020) obnovila povolení udělená v její rezoluci 2182 (2014) s cílem zajistit důsledné uplatňování zbrojního embarga vůči Somálsku a zákazu týkajícího se dovozu a vývozu somálského dřevěného uhlí a vyzvala Atalantu, aby intenzivněji přispívala k regionální spolupráci v oblasti reakce na nedovolené námořní toky a aby narušovala všechny formy obchodování s legálním i nelegálním zbožím, které může sloužit k financování teroristické činnosti v Somálsku.

(10) Strategický přezkum Atalanty v roce 2020 dospěl k závěru, že mandát této operace by měl být prodloužen do 31. prosince 2022 a měl by být pozměněn tak, aby byl stanoven sekundární úkol nevýkonné povahy spočívající v monitorování obchodu s omamnými látkami, obchodu se zbraněmi, nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu a nedovoleného obchodu s dřevěným uhlím u pobřeží Somálska.

(11) Strategický přezkum Atalanty v roce 2020 dále dospěl k závěru, že by do mandátu této operace měly být zahrnuty sekundární úkoly výkonné povahy spočívající v boji proti obchodu s drogami a obchodu se zbraněmi v souladu s platným právním rámcem, jakmile bude vymezen. Politický a bezpečnostní výbor se dne 1. prosince 2020 dohodl, že Atalanta bude tyto úkoly plnit a že bude třeba stanovit v plánovacích dokumentech operace nezbytné podmínky.

(12) Společná akce 2008/851/SZBP by měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(13) V souladu s článkem 5 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní vypracovávání a provádění těch rozhodnutí a činností Unie, které mají vliv na obranu. Dánsko se nepodílí na provádění tohoto rozhodnutí a nepřispívá tedy na financování operace Atalanta,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Společná akce 2008/851/SZBP se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Atalanta dále v rámci sekundárních úkolů nevýkonné povahy přispívá k uplatňování zbrojního embarga OSN vůči Somálsku v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 2182 (2014) a k boji proti obchodu s omamnými látkami u pobřeží Somálska v kontextu Úmluvy OSN o mořském právu a Úmluvy OSN ze dne 20. prosince 1988 proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami.

4. Atalanta dále v rámci sekundárního úkolu nevýkonné povahy monitoruje obchod s omamnými látkami, obchod se zbraněmi, nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov a nedovolený obchod s dřevěným uhlím u pobřeží Somálska v souladu s rezolucemi Rady bezpečnosti OSN 2498 (2019) a 2500 (2019) a s Úmluvou OSN ze dne 20. prosince 1988 proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami.

5. V rámci prostředků a schopností a na požádání může Atalanta v rámci sekundárního úkolu nevýkonné povahy přispívat k integrovanému přístupu EU vůči Somálsku a k příslušným činnostem mezinárodního společenství, a pomáhat tak řešit základní příčiny pirátství a existence pirátské sítě.

6. Vojenský štáb EU podporuje Atalantu tím, že identifikuje hrozby a provádí předběžné plánování v souvislosti s rozhodujícími faktory, které by mohly mít na operaci vliv, s cílem průběžně o těchto hrozbách a faktorech informovat Politický a bezpečnostní výbor.“

2) Název článku 2 se nahrazuje tímto: „Boj proti pirátství a ozbrojeným loupežím u pobřeží Somálska a ochrana ohrožených plavidel“.

3) Vkládá se nový článek, jehož znění je totožné se zněním článku 12 společné akce 2008/851/SZBP, jenž byl zrušen tímto rozhodnutím:

„Článek 2a

Předávání zadržených osob za účelem jejich stíhání

1. Na základě toho, že Somálsko přijímá uplatňování pravomocí členskými státy nebo třetími státy na jedné straně a článku 105 Úmluvy OSN o mořském právu na straně druhé, jsou osoby, které jsou podezřelé, že mají v úmyslu spáchat, páchají nebo spáchaly činy pirátství nebo ozbrojené loupeže podle článků 101 a 103 Úmluvy OSN o mořském právu v pobřežních či vnitrozemských vodách Somálska nebo na volném moři, a které jsou zadrženy za účelem trestního stíhání, jakož i prostředky, jež sloužily k uskutečnění takových činů, předávány:

— příslušným orgánům členského státu nebo třetího státu účastnících se operace, pod jejichž vlajkou se plaví plavidlo, které zadržení uskutečnilo, nebo

— pokud tento stát nemůže nebo si nepřeje uplatnit svou pravomoc, členskému státu nebo kterémukoli třetímu státu, který si přeje vůči uvedeným osobám nebo prostředkům svou pravomoc uplatnit.

2. Osoby, které jsou podezřelé, že mají v úmyslu spáchat, páchají nebo spáchaly činy pirátství nebo ozbrojené loupeže podle článků 101 a 103 Úmluvy OSN o mořském právu a které byly v rámci Atalanty za účelem trestního stíhání zadrženy v pobřežních, vnitrozemských či souostrovních vodách jiných států v dané oblasti se souhlasem těchto států, jakož i prostředky, jež sloužily k uskutečnění takových činů, mohou být předány příslušným orgánům dotyčného státu, nebo pokud s tím dotyčný stát souhlasí, příslušným orgánům jiného státu.

3. Žádnou z osob uvedených v odstavci 1 a 2 nelze předat do třetího státu, pokud s tímto třetím státem nebyly podmínky předání dohodnuty v souladu s platným mezinárodním právem, zejména mezinárodním právem v oblasti lidských práv, aby bylo zvláště zaručeno, že nikdo nebude odsouzen k smrti, mučen ani vystaven jinému krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2b

Přispívání k uplatňování zbrojního embarga OSN vůči Somálsku a k boji proti obchodu s omamnými látkami u pobřeží Somálska

1. S cílem přispívat k uplatňování zbrojního embarga OSN vůči Somálsku v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN, zejména s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 2182 (2014), provádí Atalanta v souladu s plánovacími dokumenty a v rámci dohodnutého operačního prostoru na volném moři u pobřeží Somálska kontroly plavidel plavících se do Somálska a ze Somálska, pokud existuje důvodné podezření, že daná plavidla přepravují přímo či nepřímo zbraně nebo vojenské vybavení do Somálska, a porušují tak zbrojní embargo vůči Somálsku, nebo že přepravují zbraně nebo vojenské vybavení určené pro osoby nebo subjekty, které označil výbor zřízený podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN 751 (1992) a 1907 (2009). V souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN, včetně rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2182 (2014), a s podmínkami stanovenými v operačním plánu (OPLAN) Atalanta takové věci zajistí, zaeviduje a odstraní a může tato plavidla a jejich posádky přesměrovat do vhodného přístavu s cílem takové odstranění usnadnit.

2. S cílem přispět k boji proti obchodu s omamnými látkami u pobřeží Somálska jedná Atalanta v souladu s podmínkami a v rámci dohodnutého operačního prostoru na volném moři u pobřeží Somálska, jak je uvedeno v plánovacích dokumentech:

a) pokud jde o plavidla plující pod vlajkou určitého státu, existuje-li důvodné podezření, že dané plavidlo je používáno k obchodování s omamnými látkami, Atalanta, je-li k tomu výslovně zmocněna státem vlajky, vstupuje na palubu daného plavidla, pátrá po omamných látkách a v případě, že jsou nalezeny důkazy o nedovoleném obchodu, přijímá ve vztahu k danému plavidlu a nákladu na palubě vhodná opatření. Každé zatčení, zadržení, předání do třetího státu či trestní stíhání osob zapojených do obchodování s omamnými látkami mohou provést členské státy, které jsou ochotny tak učinit, v rámci svých pravomocí na základě svého vnitrostátního práva;

b) pokud jde o plavidla bez vlajky státu, přijímá Atalanta opatření, zahrnující mimo jiné vstup na palubu a prohlídky, v souladu s vnitrostátním právem použitelným na zasahující loď a s mezinárodním právem pouze prostřednictvím prostředků poskytnutých těmi členskými státy, které uvedly, že jsou schopny taková opatření přijmout. Další opatření, jako je zabavení drog a přesměrování daného plavidla, jakož i zatčení, zadržení, předání do třetího státu a trestní stíhání osob zapojených do obchodování s omamnými látkami, mohou provést členské státy, které jsou ochotny tak učinit, v rámci svých pravomocí na základě svého vnitrostátního práva.

3. Po schválení operačního plánu s nezbytnými podmínkami aktivuje Politický a bezpečnostní výbor sekundární úkoly nevýkonné povahy, oznámí-li velitel operace EU, že Atalanta má k dispozici prostředky nezbytné k plnění těchto úkolů, a pokud jde o zbrojní embargo OSN, oznámí-li Evropská služba pro vnější činnost, že byla učiněna oznámení požadovaná podle bodu 15 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2182 (2014).

4. Nalezené důkazy týkající se přepravy věcí zakázaných na základě zbrojního embarga vůči Somálsku nebo přepravy omamných látek, zejména během kontrol prováděných v souladu s odstavci 1 a 2, může uchovávat Atalanta, pokud jde o přepravu zbraní, a členské státy, které jsou ochotny a schopny tak učinit, pokud jde o přepravu omamných látek. Zejména mohou být v souladu s použitelným právem shromažďovány a uchovávány osobní údaje týkající se osob podílejících se na přepravě těchto zbraní nebo omamných látek, jež souvisejí s charakteristikami, které mohou napomoci při identifikaci těchto osob, včetně otisků prstů, jakož i následující údaje, s vyloučením jiných osobních údajů: příjmení, rodné příjmení, jména a veškeré přezdívky nebo falešná jména; datum a místo narození, státní příslušnost, pohlaví, místo bydliště, povolání a místo pobytu; údaje týkající se řidičských průkazů, dokladů totožnosti a cestovních pasů. Tyto údaje, jakož i údaje týkající se plavidel a vybavení, které tyto osoby používají, a příslušné informace získané při plnění úkolů podle tohoto článku mohou být sděleny příslušným donucovacím orgánům členských států. Rovněž je možné, aby je Atalanta, pokud jde o přepravu zbraní, a členské státy, které jsou ochotny tak učinit, pokud jde o přepravu omamných látek, sdělily v souladu s použitelným právem třetím státům, jež si přejí vykonávat svou pravomoc ve vztahu k takovým osobám a takovému majetku, a příslušným orgánům Unie.

5. Na základě povolení, která uděluje v jednotlivých případech Rada, mohou být uzavřeny dohody se třetími státy s cílem usnadnit členskému státu předávání osob zatčených a zadržených podle jeho vnitrostátního práva za účast na porušování zbrojního embarga OSN vůči Somálsku nebo na obchodování s omamnými látkami u pobřeží Somálska za účelem trestního stíhání těchto osob. Uvedené dohody obsahují podmínky pro předávání takových osob v souladu s příslušným mezinárodním právem, zejména s mezinárodním právem v oblasti lidských práv, aby bylo zejména zaručeno, že dotčené osoby nebudou vystaveny trestu smrti, mučení ani jakémukoli krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení.“

5) V článku 8 se doplňují nové pododstavce, které znějí::

„Atalanta působí v úzké koordinaci s vojenskou misí Evropské unie s cílem přispět k výcviku somálských bezpečnostních sil (EUTM Somalia) a s misí Evropské unie zaměřenou na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko). V rámci svých prostředků a schopností podporuje relevantní programy EU.

Atalanta rozvíjí v rámci svých prostředků a schopností zvláštní spolupráci s operací Agénor.“

6) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Atalanta podporuje v rámci svých prostředků a schopností, zejména prostřednictvím budování kapacit a výměny informací, Regionální středisko pro syntézu informací z námořní oblasti (RMIFC) na Madagaskaru a Regionální operační koordinační středisko (ROCC) na Seychelách.“

7) Článek 12 se zrušuje.

8) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Finanční referenční částka určená na krytí společných nákladů vojenské operace EU na období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2022 se stanoví na 9 930 000 EUR. Procentní sazba referenční částky podle čl. 25 odst. 1 rozhodnutí (SZBP) 2015/528 se stanoví na 0 %.“

9) V článku 15 se odstavce 4 a 5 nahrazují tímto:

„4. Atalanta se zmocňuje ke sdílení jiných informací než osobních údajů, které jsou v průběhu jejích operací shromažďovány o nezákonných nebo nepovolených činnostech, se skupinou odborníků pro Somálsko, s Úřadem OSN pro drogy a kriminalitu, se smíšenými námořními silami, s Regionálním střediskem pro syntézu informací z námořní oblasti (RMIFC) a s Regionálním operačním koordinačním střediskem (ROCC).

5. Atalanta se zmocňuje k poskytování informací, které jsou v průběhu jejích operací shromažďovány o jiných nezákonných činnostech, než je pirátství, Interpolu v souladu s čl. 2 písm. h) a Europolu v souladu s čl. 2 písm. i).“

10) V článku 16 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Operace EU se ukončuje ke dni 31. prosince 2022.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 22. prosince 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005

(Úřední věstník Evropské unie L 284 ze dne 12. listopadu 2018)

Strana 18, čl. 19 odst. 1 první pododstavec:

místo: „1. Do 3. prosince 2021 a poté každých pět let ...“,

má být: „1. Do 3. června 2024 a poté každých pět let ...“.

Oprava rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1312 ze dne 21. září 2020, kterým se mění rozhodnutí 2013/798/SZBP o omezujících opatřeních vůči Středoafrické republice

(Úřední věstník Evropské unie L 308 ze dne 22. září 2020)

Strana 3, článek 1,

místo: „h) prodej, dodávky nebo vývoz zbraní a jiného souvisejícího smrtícího vybavení, jež nejsou uvedeny v čl. 2 odst. 1 písm. g), a poskytování související pomoci bezpečnostním silám Středoafrické republiky, včetně státních civilních donucovacích orgánů, jsou-li tyto zbraně a vybavení určeny výhradně k podpoře nebo použití v rámci procesu reformy bezpečnostního sektoru Středoafrické republiky, jak bylo předem schváleno výborem; nebo",

má být: „h) prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a jiného souvisejícího smrtícího vybavení, jež nejsou uvedeny v čl. 2 odst. 1 písm. g), a poskytování související pomoci bezpečnostním silám Středoafrické republiky, včetně státních civilních donucovacích orgánů, jsou-li tyto zbraně a vybavení určeny výhradně k podpoře nebo použití v rámci procesu reformy bezpečnostního sektoru Středoafrické republiky, jak bylo předem schváleno výborem; nebo".

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS